

Молода Україна

журнал українського демократичного молоді

РІК ВИДАННЯ XL/XLI ГРУДЕНЬ-СІЧЕНЬ — 1990/1991 — DECEMBER-JANUARY Ч. 398

Його Святість Патріярх
Української Автокефальної Православної Церкви
Мстислав I.

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Ihor J. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C. Y2A 6X3

В США:

Головний представник

George Smyk
9559 Patton
Detroit, Mich., 48228

Iw. Ivahnenko
72 Feather Bed In.
Hopewell, N.J. 08525

Leonid Jemetz
2941 Amboy Road
Warners, N.Y. 13164

W. Ponomarenko
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

В Австралії:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної

Української Молоді

Голова ЦК: М. МОРОЗ

Редактус Колегія:

Л. Ліщина — редактор,
С. Голубенко, Ю. Криволап,
В. Родак, А. Лисий,
О. Пошиваник, Л. Павлюк,
О. Харченко, В. Корець.

Адміністратор Зіна Корець

Тел. (416) 763-3422

Це число редактував Л. Ліщина

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: M. Moroz

3253 Lakeshore Blvd. W.
Toronto, Ont. M8V 1M3

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні 20.00 доларів
Ціна одного примірника: 2.00 дол.

В Австралії 13.50 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 1.60 дол.

В Англії і Німеччині 14.50 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.65 дол.

В усіх інших країнах Європи 13.50 (америк.)
Ціна одного примірника: 1.35

В усіх країнах Південної Америки 12.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол. (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журнала, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupons) на суму 65 канадських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — М. Щербак, О. Олесь, М. Ситник, П. Ємець, Т.Л.О., М. Сядньов. Ю. Криволап — «Я ж весь вік свій, весь труд Тобі дав...» А. і Д. Лиси — Україна нашими очима. До керівних органів Народного Руху України. Ю. Криволап — Слідами Великого Митрополита. О. Сергієнко — Пам'ятник Г. Китастому. М. Чорний — Понад сто бандуристів. ОКО — В 40-річчя ОДУМ-у; В 40-річчя ОДУМ-у Чікало; Молода Україна. Т. Шийка — Грай бандуро, грай! З праці і життя ОДУМ-у. Родинна хроніка. Листи до редакції.

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ ТА НОВИМ РОКОМ

сердечно вітаємо

Український народ на Батьківщині та у вільному світі, архиєреїв українських церков, Прорід і Членство Народного Руху України за Перебудову і Товариства Прихильників того Руху в діаспорі, Президію і Секретаріят СКВУ, братні організації, всіх членів ОДУМ-у, Товариства Одумівських Приятелів, дописувачів, читачів і передплатників журналу «Молода Україна», симпатиків і прихильників ОДУМ-у та бажаємо всім радості, здоров'я і всього найкращого в житті й праці!

Головні Ради Старших Виховників ОДУМ-у та Головні Управи ТОП-у в США,
Канаді та Німеччині, Центральний Комітет ОДУМ-у, Дирекції корпорацій осель
«Україна» і «Київ», Редакція та Адміністрація журналу «Молода Україна».

Микола ЩЕРБАК

У СВЯТИЙ ВЕЧІР

Як я чекав їх, цих хвилин свяtkovих,
В Господній вечір — хвиле золота! —
Коли зібралась у широкім колі
Уся сім'я, привітна і проста;

Коли так ясно пломеніли свічі
У свіtlій хаті і в душі моїй;
Коли так широко я дивився в вічі
Майбутній долі, сповнений надій!...

Тоді Свят-Вечір, як у Божім раї, —
В своїй господі і в своїм гурті —
Не думав я, що є світи безкрай,
Що хтось без рідних, хтось шука путі...

Не знав, не думав, що до сліз, до болю,
Хтось мучиться, хтось корота літа,
Що десь комусь зима у сніжнім полі
Не тільки шлях, а й стежку заміта...

Тепер я знаю!... Доля хилить плечі,
Лукава доля — в вихорі доріг...
Ta вірю, вірю: знов у Святий Вечір
Переступлю свій батьківський поріг!

I знов збереться у широкім колі
Уся сім'я, привітна і проста!...
Як я чекаю цих годин свяtkovих
В Господній Вечір, — хвиле золота!

O. ОЛЕСЬ

ЖИВИ, УКРАЇНО... У СВЯТО НЕЗАЛЕЖНОСТИ І СОБОРНОСТИ

I

Українське військо, мов з могили, встало
Загриміло в бубни, у сурми заграло,
Розгорнуло прапор соняшно-блакитний,
Прапор України, рідний, заповітний!

Вільну Україну не скують кайдани:
В обороні волі наше військо встане
Заревуть гармати, задзвенять шаблі,
Не дадуть в наругу рідної землі.

Від дощу, від грому оживе руїна,
Зацвіте квітками вільна Україна,
Творчий дух народу із могили встане,
I здивують всесвіт лицарі-титани.

II

Живи, Україно, живи для краси,
Для сили, для правди, для волі!...
Шуми, Україно, як рідні ліси,
Як вітер в широкому полі.

До суду тебе не скують ланцюги,
I руки не скрутять ворожі:
Стоять твої вірні сини навколо
З шаблями в руках на сторожі.

Стоять, присягають тобі на шаблях
I жити, і вмерти з тобою,
I прапори рідні в кривавих боях
Ніколи не вкрити ганьбою!

Д-р Юрій КРИВОЛАП

«Я Ж ВЕСЬ ВІК СВІЙ, ВЕСЬ ТРУД ТОБІ ДАВ...»

Слово-представлення Святішого Патріярха Київського і Всієї України МСТИСЛАВА I на урочистому Бенкеті в честь Його приїзду до США. Неділя 16-го грудня 1990 року Божого. Дім Української Культури. Осередок Святого Апостола Андрія Первозваного, Святі Бањи Брук, Н.Дж.

З волі Всешинього прийшла в нашу Українську Автокефальну Православну Церкву благодать Божа, благодать волі і чистоти. І сталося чудо Боже на наших очах. П'ятого-шостого червня ц.р. коли в столичному граді України, Києві, відбувався Собор УАПЦ, делегати цього Всеукраїнського Собору, від імені українського народу, піднесли Київську Митрополію до стану Патріархії і обрали її ПЕРШОГО патріарха Київського і Всієї України — Блаженнішого Владику Митрополита МСТИСЛАВА.

Була це воля Господня, через представників українського народу здійснена. Сини й доньки нашого народу з'явились з усіх закутків України, від синього Дону до сивих Карпат: бойки, лемки, закарпатці, волиняни, поліщукі, галичани і наддніпрянці. І зібралися вони разом в ім'я Сина Божого і Спаса нашого Ісуса Христа, в присутності Святого Духа. І перед усім світом ствердили, що УАПЦ — дочка славної Київської Митрополії, що постала з Волі Божої і пророцтва Святого Апостола Андрія Первозваного ось уже понад тисячу років тому, не дивлячись на переслідування сусідів, не зважаючи на всі знищання над нею впродовж століть, а особливо в Двадцятому столітті, не тільки не вмерла, а навпаки відроджується і стає ще міцнішою ніж була до цього часу. І вона готова далі вірою і правдою служити Всешиньому і своєму побожному народові. І ніякого дозволу на це ВІДРОДЖЕННЯ і на своє ІСНУВАННЯ вона не потребує ні від Царгороду, ні від Риму, ні від Москви!

Але виконати постанову Всеукраїнського Собору відродженої УАПЦ не було легко. Шлях до столиці України, в якій 48 років тому, з Божої ласки, Степан Скрипник отримав архиерейську хіротонію був перекритий різними штучними перешкодами, якими недруги нашого народу і нашої Церкви-мучениці думали зупинити слугу Божого Мстислава. Та Божий промисел, який надає право і силу та дбає і за майбутність нашого народу та його Церкви — переборов зосереджені проти нас темні сили і 19-го жовтня цього року Божого, Владика Мстислав відлітає до Києва.

І знову в цьому відчувається воля Божа, бо не припадковим був день від'їзду Митрополита саме в жовтні місяці. Адже в жовтні УАПЦ святкує день Покрови Пресвятої Богородиці — небесної Покровительки і заступниці покривдженіх, яка завжди приходила на допомогу тим, хто боровся з темними силами та забезпечувала їх силою до остаточної перемоги. Недаремно і наше славне запорізьке ко-

зацтво, оті лицарі-охоронці православної віри і народу нашого, вибрали за свою Покровительку Пречисту Діву Марію.

Не припадковим був і день інtronізації Першого в історії України, власного, і НАРОДОМ ВИБРАНОГО Патріярха. Інtronізація відбулась в неділю 18-го листопада, всього пару днів перед тим, як УАПЦерква вшановує святого Архистратига Михаїла — провідника небесного воїнства, який під кличем — «Хто яко Бог!» — переміг правдою сили темноти. Тому й не дивно, що напередодні цього свята, в неділю 18-го листопада, коли вірні нашої Церкви збирались, як ті бджоли до вулика з усіх кутків України і країн світу, до своєї святині — Святої Софії Київської, щоб стати співучасниками і свідками Нової історії, Українського Великодня — інtronізації ПЕРШОГО Патріарха Київського Престолу — гасло «ХТО ЯКО БОГ» лунало з уст кожного з присутніх. І в цьому не має нічого дивного, бо з цим гаслом ішли святі мученики на смерть за вірність Богові і Його Святій Церкві. І наш народ у боротьбі за своє істинне християнство також склав мільйонові жертви. Але так як вірність Богові Архистратига Михаїла була винагороджена, так і вірність українського народу заповітам Христа, в хвилини найбільшого випробування, також отримала тепер від Бога винагороду.

В неділю, 18-го листопада року Божого тисяча дев'ятсот дев'яностого, в українській Святині Премудrosti Божої — Святої Софії, в присутності ієрархів, священнослужителів та тисяч побожних вірних, які перебували у Храмі і поза його мурами, під час торжественної Святої Літургії, Блаженніший Владика Іоан, Митрополит Львівський і Галицький, виконуючи постанову Всеукраїнського Собору, про вибір Владики Мстислава на Патріарха Київського і всієї України, запитав: «Владико Мстиславе, чи приймаєш ти це вирання?»

На стала раптоватиша серед якої було чути биття сердець. Здавалось, що зупинився час. Секунди здавались годинами. І раптом, серед цієї, несамовито тривожно-торжественної тиші, по цілій Святій Софії прозвучала, наче з криці, відповідь: «ПРИЙМАЮ!»

Ті з нас які були співучасниками цієї Божественно-історичної, величної події в сучасній історії нашої нації і її Святої УАПЦеркви — навряд чи зможуть описати цей момент...

«Аксіос, аксіос, аксіос» зливалось з всемогутнім українським — «Слава, Слава, Слава Патріархові!»

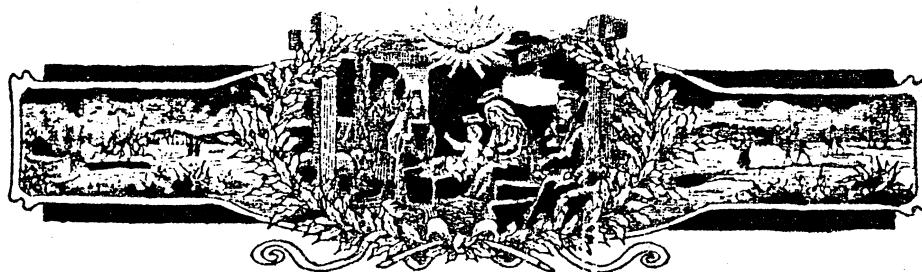

Mila and the children join me in conveying our very best wishes for a joyous and festive holiday season.

In communities throughout Canada, family and friends are united through the bonds of love and fellowship that exist the world over. An occasion filled with hope and promise, this celebration reminds us of the blessings we share as Canadians and encourage the spirit of goodwill and generosity to flourish among us.

Our warmest wishes to each of you at this special time, and may the coming year fill your homes with peace and every happiness.

BRIAN MULRONEY

Сльози, сльози радости, спливали по обличчях вірних. Люди, які ніколи не знали і не бачили один одного, обнімались, як рідні брати і сестри, тиснули один одному руки, цілували один одного.

І в ці хвилини хвилювання тисяч людських душ, до тріумфу радости і свята, долучилася і сама наша святиня, Свята Софія, оця тисячолітня святиня українського народу, оцей мовчазний ГОСПОДАР і ОХОРОНЕЦЬ нашої церковної і національної самобутності. Вона привітала Патріярха і тих, що Його вибрали, своїми могутніми дзвонами, сповіщаючи мешканців столиці і увесь наш народ на Україні сущий та долею й не долею по всіх континентах цієї земної кулі розкиданого, що наша Батьківщина, наша Україна, дочекалась свого духовного ГОСПОДАРЯ.

І так, після століть неволі і поневіряння, з Волі ВСЕВИШНЬОГО і УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, наша Свята Українська Автокефальна Православна Церква має свого БАТЬКА — ПАТРІЯРХА.

Цю радісну хвилину освячував і сам Всешишній з своїх храмів, пославши з небес дрібненький дощ, який доповнюючи людську радість і зливаючись з людськими слізами радости зрошивав, освячував українську землю.

Мої дорогі! Відчуимо в своїх серцях цей історичний момент, з'єднаймось думками з нашими братами і сестрами на Україні та щирим серцем привітайтемо нашого духовного Батька — Слугу Божого, Святішого МСТИСЛАВА I — ПАТРІЯРХА КИЇВСЬКОГО і ВСІЄЇ УКРАЇНИ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ i НОВИМ 1991 РОКОМ

Його Святість Патріарха Української
Автокефальної Православної Церкви
Мстислава I і членів Патріаршої Ради
радісно вітаємо

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

та бажаємо успіху в майбутньому по-
ширенні Української Православної Ав-
токефалії.

Головні Ради Старших Виховників ОДУМ-у
та Головні Управи ТОП-у в США, Канаді та
Німеччині, Центральний Комітет ОДУМ-у,
Дирекції корпорацій осель «Україна» і
«Київ», Редакція та Адміністрація журналу
«Молода Україна».

Секретаріят Світового Конгресу Вільних
Українців і його Президія пересилають
широкосердечний привіт
українському народові в Україні
та його авангардові в боротьбі за краще завтра
— Народній Раді й Народному Рухові України
на чолі з Іваном Драчем і Михайлом Горинем,
із побажаннями якнайкращих успіхів
у Новому 1991 році.

Президія Секретаріату вітає всіх українців
у розсіянні по цілому світі, ієрархів, духовенство
і пасторат Українських Церков
проводи українських організацій в діаспорі
та політичних партій в Україні
і їхнє членство традиційним привітом

Христос Рождається!

За Президію Секретаріату

Юрій Шимко

Президент

Д-р Василь Верига

Генеральний секретар

Михайло СИТНИК

РІЗДВЯНИЙ ВІТЕР

Заколядуймо ж, друзі, всі гуртом,
Забувши зло, що поміж нами висне.
Нехай обвіє нас одним теплом
Холодний вітер рідної Вітчизни.
Ви ж чуєте, брати, як до лица,
Він припадає голубим привітом,
Ловіть, ловіть його в свої серця,
Цей рідний вітер, цей Різдвяний вітер!

Надвір, надвір, мої товариши,
Ставаймо цьому вітрові напроти —
І ми відчуєм у своїй душі
Своєї України ніжний дотик.
А він нашепче правду нам, як ось
В Різдвяну ніч над банею Софії
Він з'явиться — усміхнений Христос.
Й ніхто йому вклонитись не посміє,

Бо в Києві — господарі чужі,
Бо ж там біля Богдана сторожі
В цей час на почуття людські чатують,
А там, на східцях Лаври — мох і пил.
На землю темінь хтось навмисне вилляв,
Хтось зірку Різдвяну в Дніпро втопив,
Й вона пливе, немов печаль на хвилях.

І йде Христос по праведній землі,
Заходить в кожну християнську хату.
Він кожному господарю звелів
Не кидати надії, а чекати.
Ось-ось ударить урочистий дзвін,
Стряснувши ніч від Дону аж до Сиану,
Й народиться Вона так, як і Він —
Держава наша. Він її догляне.

Ви чуєте, гей, друзі, тут і там,
Про що нам шепче цей Різдвяний вітер?
Народження Держави і Христа —
Єднається в серцях і заповітах.

На прийнятті радіо-станції CHIN з нагоди Різдвяних Свят Зліва направо:
Валентина Родак (диктор),
Johny Lombardi — президент
радіо-станції CHIN,
Раїса Ліщина,
Петро Родак (керівник радіо-
передачі «Молода Україна»),
Леонід Ліщина (диктор)
Відсутній — Олександр
Харченко (диктор)

Торонто, 7-го грудня 1990 р.

Фото — Ж. Онушка

СКІЛЬКИ Ви прикладали старань,
щоб ОДУМ у Вашому місті
був активнішим?

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ! СЛАВМО ЙОГО!

Усіх наших шановних слухачів вітає
керівництво Одумівської Радіопередачі
«Молода Україна»
з Великим Святом

РІЗДВА ХРИСТОВОГО
i

висловлює сердечну подяку
всім особам і установам
за фінансову підтримку
протягом минулого року.

Кервіник — Петро Родак
Диктори — Валентина Родак
Леонід Ліщина
Олександр Харченко

Слухайте радіопрограму ОДУМ-у
„МОЛОДА УКРАЇНА“

з радіовисильні
CHIN НА ХВИЛІ АМ 1540

в Торонто
КОЖНОЇ СУБОТИ
від 6:00 до 6:30 вечора

Керівництво:

Головна Виховна Рада Коша Старших
Виховників ОДУМ-у в Канаді.

Анатолій і Дарія ЛІСІ

УКРАЇНА НАШИМИ ОЧИМА

Ніхто не може стати експертом за два тижні побування на Україні. Можна лише привезти особисті враження, погляди. Наша подорож власне і є повною багатьох незабутніх вражень, цікавих та часом дивних переживань та моментів і, нарешті, незлічимих питань про те, що бачили, що чули, що відчули.

Ми були учасниками 3-го Світового Конгресу Українських Лікарських Товариств, в якім взяли участь українські лікарі з 11-ти країн світу. Разом зарубіжних лікарів було біля 350, учасників з України також біля 350. Разом з дружинами та іншою рідною було понад тисячу учасників цієї небувалої конвенції, яка поєднала українців-лікарів з цілого світу з їхніми колегами в Україні.

Крім наукової частини була ще інша, яка нас захоплювала значно більше і якій нам вдалося віддати найбільше уваги. Ця частина — це намагання пізнати теперішню Україну навіть у тому маленькому розмірі, який був обмежений часом. Інших обмежень не було. Не тільки нам вдалося побачити найцінніші скарби мистецтва, музеїні надбання та релігійні святыни країни, але також зійтися зі звичайними людьми на вулицях Києва, Львова та інших менших міст чи сіл, включно з місцями нашого народження та перебування в минулих часах.

Немає міста, яке могло б замінити Київ. Це місто-гіант, диші великою, розлогою силою, яку відчуваєш на кожному кроці. Бурхливе в центрі і сонливо спокійне на периферії. В кожній вулиці, чи на кожній площі — ніби історія України. Прекрасний Хрестатик — артерія міста. Біля міської Ради — два прапори: жовто-блакитний і червоно-лазурний. Біля першого — квіти, плякати, маса людей, дискусії, виступи, полеміка. Біля другого — пустка, нічого. Київ ще чекає, він ще не розправив свої плечі, але в нім відчувається сила, він залишається центром, на якого дивиться ціла Україна. Він командує, він є автором.

Львів є чисто українське місто. Лише подекуди чути російську мову. На «клумбі» — постійно багато людей. В окремих групах — полеміка, промови. Присутність РУХ-у видно скрізь, але також рядом виринуло багато інших організацій, кожна пропагує свої власні ідеї. Скрізь видно українську національну символіку. Львів уже сказав своє слово. Про вибір уже не може бути мови.

Люди. Всі, молоді і старші, відкидають минуле. Майбутнє вибирається по різному. Молодь рветься вперед, вимагає і здійснює зміни. Вона смілива, ідейна, працьовита. Разом з провідною інтелігенцією, колишніми страдниками та прогресивно думаючими політичними діячами вони становлять надію України. Багато старших ставлять матеріальні потреби на перший план, тому політично пасивні. Розповідь про даліші подробиці подамо пізніше.

ДЗВІН — '91

ЇДЬТЕ З НАМИ!

Товариство Української Культури «Славутич» і Український Молодіжний Клуб в Москві вже третій рік організовують культурологічний похід по Україні. Літом 1991 р. приєднаймося до цього походу!

ХТО?

Українська молодь віком 18-35 р.

ЧОМУ?

Дати можливість українській молоді двох світів запіznатися і краще зрозуміти суспільства в котрих вони живуть; Дати можливість обдумати і переговорити становище в Україні і нашу роль у її майбутньому;

Пізнати Україну, зокрема східні та південні частини, до яких дотепер не було змоги їхати;

Нагода для розваг і зустрічей з нашими ровесниками в Україні.

КОЛИ?

Літо 1991 року.

Так! Я хочу більше інформацій про похід
«ДЗВІН — '91»

Ім'я і прізвище: _____

Адреса: _____

Телефон: _____ Вік: _____

Ділянка студій/фах: _____

Канадське Товариство Прихильників Руху
МОЛОДІЖНИЙ ВІДДІЛ

1555 Bloor Street West, Toronto, Ont. M6P 1A5
Tel: 416-535-7854 Fax: 416-588-2696

N. - J SPIVAK LTD.

1158 Wonderland Road

LONDON, ONTARIO

N6L 1A6

(PRE-MIX CONCRETE)

Canada's Green Plan is the new environmental action plan for the whole country. It's about the commitments we need to make now, for our own good and the good of our children. Righting environmental wrongs is part of the Plan.

protection measures. And it supports extensive scientific study, education and cooperative efforts throughout Canada and around the world.

Through action and information, Canada's Green Plan sets out the means by which Canadians can curb air, water and land pollution, cut waste, and maintain a healthy environment

INTRODUCING CANADA'S GREEN PLAN FOR A HEALTHY ENVIRONMENT.

Canada's Green Plan includes new programs and regulations, clear targets and schedules. And, most importantly, it includes all of us — governments, industry, and individuals — as "environmental citizens."

What's in it for all of us. The Plan begins with major waterway clean-ups, new air and water quality standards, waste management programs and land

from which we'll all benefit.

How to take part in the Plan. It's easy to obtain information on Canada's Green Plan and how to be part of it. To get a summary of the Plan, as well as general tips for everyone, just call the toll-free number or send in the coupon.

CANADA'S GREEN PLAN

 Government of Canada Gouvernement du Canada

Things You Can Do Right Now

- Support organizations that work to protect and improve the environment in your community.
- Join — or start — a local recycling program.

For Information Call Toll-Free:

1 800 668-6767

Or complete and mail to:
CANADA'S GREEN PLAN,
Ottawa, Ontario, K1A 0S9

PLEASE SEND ME INFORMATION
ON CANADA'S GREEN PLAN AND THINGS I CAN
DO FOR THE ENVIRONMENT

NAME _____

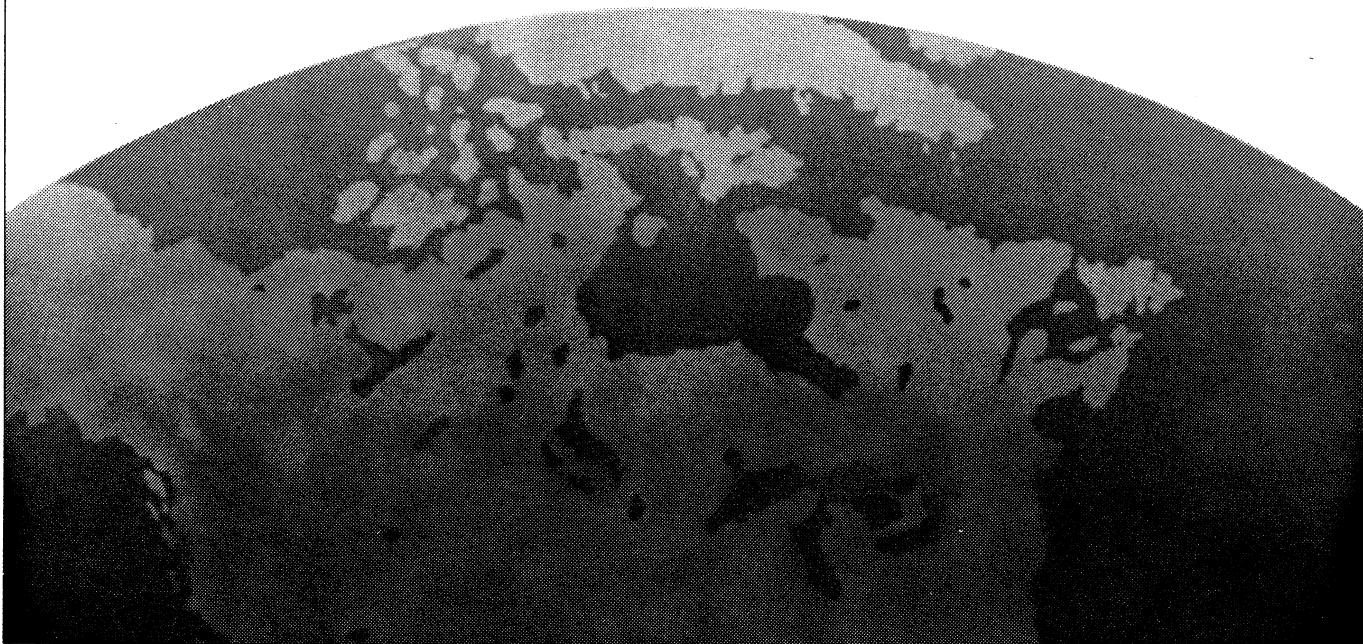
ADDRESS _____

CITY _____ PROV. _____

POSTAL CODE _____

Canada

IT'S A BEAUTIFUL HOME,
BUT WE ALL HAVE
TO DO THE HOUSEWORK.

ДО КЕРІВНИХ ОРГАНІВ НАРОДНОГО РУХУ УКРАЇНИ

Ми делегати 10-го з'їзду Української Демократично-Республіканської Партиї (УДРП), який відбувся в Чікаро, США, палко вітаємо у ваших особах увесь загал найновішого українського відродження і в шанобі схиляємо свої голови перед когортю національної інтелігенції, що так вчасно прорекла «Далі відступати нікуди!» і закликала народні маси повернутися до історичних джерел, відродити національну пам'ять і обернути захирілу УРСР у державу, що має стати солідним тривалим домом для всіх українців і українських громадян інших національностей. Зокрема ж великий вклад українських письменників у цей акт вкарбується в національному літописі як усправжнення пророчої заяви поета Євгена Маланюка в 20-их роках:

*Як в нації вождів нема,
Тоді вожді її — поети!*

Нехай же цей вікопомний почин рушій нашого національного відродження клекотить у душах і серцях всіх українських патріотів, на батьківщині й в діаспорі сущих, аж поки наш спільний національний дім не наповниться до самої стелі Шевченковою мудрістю-вказівкою:

*В своїх хаті своя правда,
І сила, і воля.*

УДРП теж була заснована письменником, полу-
м'яним Іваном Багряним, який передчасно зліг у

чужу землю, але чиї твори тепер невеликими дозами повертаються до власного народу, за крашу долю якого він майже з юнацтва почав пити гірку чаши. Ще в 1948 році він висунув тезу про революційні кадри в Україні, чим спричинив зливу прокльонів, цькувань і насмішок. Революційні кадри Україна має, прорік він, тільки вони ходять під егідою КПУ й комсомолу, дістаючи там високу освіту, фах і організаційний досвід. І коли під довготривалим суцільним накривалом фальші прокинеться їхня совість, сторо зтерзана Україна дістане високовишколені, освіченні й досвідчені кадри для прийняття її національної душі із затхлого льюху, твердив він.

Як ми тішилися, спостерігаючи, як усе нові й нові трибуни «з-під егід» сміливо й рішуче виходили на кін і палким словом та власним прикладом спрямовували перших пробуджених у національне русло, аж поки не призбиралося достатньо сил для сформування оцього, як на українські умови, дива — Руху, — від постання якого й почався новий відлік. Наша втіха була безмежна, бо великою мірою теза Багряного і наша довголітня віра в неї, тобто у ваш прихід, здійснилася, а з плином часу, хочемо вірити, вона поширилась на всі офіційні сектори, і всі оті «кадри з-під егід» стануть справді українськими й державно-творчими.

Спостерігаючи українську дійсність з відстані, ми журимось вашими невдачами, але й тішимось осягами, особливо прогресуючим зростанням національної свідомості на Наддніпрянщині, хоч й здаємо собі справу, що на тому просторі ще буде потрібно зусиль і зусиль. Хай же оця наша моральна підтримка й солідарний голос подіють як антидот проти евентуальних передчасних розчарувань і депресій.

Сьогодні основне завдання Руху і співзвучних формаций, як нам видається, є донести до свідомості кожного жителя республіки, що його особиста безпека не буде гарантована доти, доки Україна не стане будівлею, під духовним дахом якої зможе знайти надійний захист кожний земляк у біді й нещасті. Поки українство само не вимурує матеріального й духовного самозахисту, ніхто в світі його не захистить і не врятує. В цьому ми переконалися, пройшовши по всіх світах. Хай кожен земляк пам'ятає, що на ешафоті раптово можуть опинитися не тільки «одержимі» Драч, Яворівський, Павличко, Щербак, Лук'яненко чи Чорновіл, а й Салій, і Карпенко, й Івашко, й Шевченко, і Кравчук, і Єльченко, як уже не раз бувало. Коли українство комусь заважає, то не щадять і найретельніших виконавців.

Один з провідних діячів КПУ в 20-х роках, Панас Буценко, який в 30-х роках отримав 20-річний реченець в Гулазі, з глибоким жалем підсумував приблизно так: найбільшою нашою провиною було те, що ми погодилися на владу без реальної влади. Через те ми не створили ніякого захисту ні для керівників, ні, тим більше, для народу. У м'ясорубці

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road

Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугу.
2. Вкладає і фінансує нові печі („форнесі“)
3. Вкладає прилади до звогчування повітря („грюмідіфайрс“)
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕЛЬ І ВНОЧІ:

232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові стації під назвою Sipco. Просимо наших відборців заїжджати до наших Sipco і наповнити авта бензиною.

опинилися всі по черзі — і універівці, і автокефалісти, і куркулі, і підкуркульники, і середняки, і комунисти, і комсомольці, і звичайні трудівники.

І до того часу, доки не буде України як суб'єкта, як фактора, як суверенної державної одиниці, від чергового погрому-роздрому ніхто з нашого народу не є гарантований, як не є й ми, в діаспорі сущі, де прояви українофобних вакханалій не такі вже й рідкісні, бо українська субстанція, будучи беззахисною з усіх сторін, часто трактується як монета в містерийних іграх різних потужних сил. І не було ще випадку, щоб слово чи заява захисту доброго імені за-кордонного українства пролунала з уст київських правителів, та й що вони можуть вчинити, маючи владу без влади? Влада без влади й довела республіку до екологічного апокаліпсису, соціальних злиднів і національного звиродніння.

Рух, точніше Демократичний блок матиме тепер у Парламенті республіки розковані уста, і хай з них завжди лунає лише свята правда на користь нашої єдиної батьківщини-України і всього народу нашого, в ній і за її межами сущого. Хай цей громкий голос постійно нагадує як своїм, так і чужим, що Україна перестала бути безмовною і є спроможною зажадати рахунок.

Вітаємо вас, керівників, все членство Руху, всі споріднені з ним партії, організації й групи, всіх жителів республіки доброї волі й обіцяємо вносити і свою лепту-цеглини в мурування власної хати, бо лише в ній, як в одному своєму вірші припечатав І. Багряний, «ми є, були, і будем ми!».

Хай живуть національна перебудова й відродження!

З доручення: 10-го з'їзду Української Демократично-Республіканської Партії:

Михайло Воскобійник,
голова УДРП,

Олексій Коновал,
голова секретаріату УДРП,

Анатолій Лисий,
голова Президії з'їзду УДРП.

«Літературна Україна»
18 жовтня 1990 р.

ПРОЛОГ-ВІДЕО

Пропонуємо найкращу збірку відеозаписів з України найновішого документаційного матеріалу та фільмів для розваги.

З нагоди різдвяних і новорічних свят маємо такі відеокасети на продаж:

* РІЗДВО В УКРАЇНІ

Коляди, вертеп, спів дитячого хору

Число V 90.28, 120 хвилин, VHS/кольорове, 25 ам. долярів

* КНЯЗЬ ДАНИЛО ГАЛИЦЬКИЙ

Епічний фільм про князя Данила; повнометражна продукція Одеської кіностудії (1988).

Число V 90.11, 100хв., VHS/кольорове, 35 ам. долярів

* ГОЛОДІВКА СТУДЕНТІВ У КІЄВІ, ЖОВТЕНЬ 1990

Запис історичного страйку, розмови з учасниками голодівки.

Число V 90.22, 120 хв., VHS/кольорове, 25 ам. долярів

* ХРОНІКА УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Відродження Церкви в Україні та хроніка подій, які завершилися легалізацією катакомбної Церкви; виступи-розмови з Архиєпископом Василем, Іваном Гелем та іншими.

Число V 90.20, 120 хв., VHS/кольорове, 30 ам. долярів

* ПАТРІЯРХ МСТИСЛАВ НА УКРАЇНІ

Подорож Патріярха Мстислава Української Автокефальної Православної Церкви, його інtronізація в Соборі Святої Софії.

Число V 90.21, 120 хв., VHS/кольорове, 30 ам. долярів

Чеки або поштові перекази просимо виставляти в американських долярах на: Prolog Video.

Приймаємо замовлення на картки Visa, Master Card.

Кошти пересилки: 4.95 ам. долярів

Замовлення з США чи Канади можемо доставати фірмами Federal Express чи UPS

Мешканців штату Нью-Джерзі, Нью-Йорк і Коннектікут обов'язує податок.

Безкоштовне замовлення телефоном із США і Канади:

1-800-458-0288

Prolog Video

744 Broad St., Suite 1115-16
Newark, NJ 07102-3892

Д-р Юрій КРИВОЛАП

СЛІДАМИ ВЕЛИКОГО МИТРОПОЛИТА

Жмут думок присвячених двом світлим історичним подіям в житті Святої Української Автокефальної Православної Церкви в цьому столітті — обрання Всечесного Отця ВАСИЛЯ на Митрополита Київського і Всієї України 23-го жовтня 1921 року та інtronізація Бл. Вл. Митрополита МСТИСЛАВА на Патріярший Престол Київський і Всеукраїнський 17-18-го листопада 1990 року.

Свого часу, проф. О. Лотоцький у своїй праці «Українські джерела церковного права» писав, що «Автокефальна Українська Церква — це не лише церковна, але і національна наша необхідність. Це конечна потреба нашої церкви, нашої держави, нашої нації. І хто розуміє та щиро до серця приймає інтереси українського народу, той приймає й Автокефалію Української Церкви. І навпаки.»

Ніхто з українських церковних діячів початку цього століття краще не зрозумів вагомості та національної необхідності існування рідної, ні від кого незалежної церкви, як св. п. митрополит Василь ЛИПКІВСЬКИЙ, цей новітній Апостол і мученик Церкви Христової, невід'ємною частиною якої є УАПЦ.

«Церква Христова», писав Він, «це братерство всіх народів... головний... заповіт Христа до всіх народів... щоб вони жили поміж собою в любові, в братерстві... Але єдиний шлях, щоб досягнути цього всесвітнього братерства народів, це... щоб кожний народ сам із себе утворив Христове братерство... Кожен народ повинен перш за все добре попрацювати над собою... зрозуміти й виявити всі свої... таланти які дав Бог... показати іншим... чого він вартий... повинен вирости як певна національна одиниця, а над усім показати своє християнське лицезріння, утворити свою рідну Церкву, щоб стати готовим до братерського єднання з іншими народами».

І так після століть поневірянь в чужому ярмі, український народ, у період свого національного відродження, дав нам великого проповідника і церковного провідника який разом з своїми собратами, в надзвичайно несприятливих умовинах, почав відвоювати від недругів України, словом і ділом, відновивши найдорожчий скарб нашого народу — його святу Українську Православну Церкву. І сталося чудо! Протягом короткого часу, подвиги цього великого єпископа і патріота засяяли нетлінним світлом. Вони повернули народові його національну гідність, свідомість, єдність і однодумність. Вони дали наснагу для дальнього національного і духовного розвитку. Богненне слово його благовістя, його проповіді любові до Бога і свого народу, його проповіді про Царство Христове стали необхідною поживою для всіх голодних і спрагнених на правду.

Слава подвигів цього Великого Митрополита не минула й ворогів українського народу та його Церкви. З нелюдською жорстокістю накинулись

вони на цього новітнього Апостола української правди та на очолену ним Церкву і її вірних. Муки, заслання і смерть зустріли їх в роках Української Голготи 20-30-х років. Але світло іскри запалене незабутнім митрополитом згасити ворогам української самобутності вже не вдалось.

П'ятдесят два роки після того як перестало битись виснажене та обірване пострілом ката НКВД в потилицю серце митрополита-мученика, віzlіли його нащадки, отого розстріляного відродження, воскресили св. Українську Православну Церкву на Першому Всеукраїнському Соборі в днях 5-6 червня 1990 року в столичному граді нашої батьківщини, Києві. На цьому історичному Соборі в житті українського народу сповнились мрії митрополита-мученика, з волі Божої стала епохальної ваги подія. Було проголошено патріярхат УАПЦ та обрано на Першого Патріярха Київського і Всієї України Блаженнішого Митрополита МСТИСЛАВА. Тож, мученицька смерть та невинно пролита кров Ісповідника Віри митрополита Василя, та його соратів у Христі, сотень тисяч сподвижників та вірних УАПЦ на новітній Голготі України переборола накинене ворогом наше національно-церковне лихоліття 20-го століття. Віzlілі нащадки на Україні та у світі сущі дочекались дня Воскресіння Церкви Христової в Україні.

В цей радісний день сповнились мрії й другого мученика за ідею українського національного відродження св. п. лицаря Симона В. Петлюри, який також мріяв ще в 1921 році про Автокефалію Української Церкви. Він писав, «Я вірю, що Українська Автокефальна Церква головою своїм повинна мати власного патріярха, як цілком логічне завершення її історичної архітектоніки і еволюції нашої національної думки, нашої національно-церковної ідеології».

Декого з нас, які більше уваги приділяють формально-правним а не моральним зasadам діяння Церкви, піднесення Київської Митрополії до Патріархії Всеукраїнським Собором може турбувати питання визнання її іншими Православними Церквами Сходу. Мовляв, нас можуть не визнати! Ну й що з того! Чи нам так залежить, щоб нас визнали ті які продали нашу Церкву в 1654 році за соболі та чернівці? Чи може ті які тримали її більше як 200 років в московському ярмі? Чи можливо ті які в 30-тих роках на Волині та Холмщині палили та розвалюю-

Ол. СЕРГІЄНКО

ПАМ'ЯТНИК ГРИГОРІЮ КИТАСТОМУ ІВАНА ЯЦІВА

Радіопередачу ОДУМ-у Чікаго в грудні 1990 р. провела Олеся Коновал, яка є студенткою останнього року медичної школи. На вступі передачі вона поінформувала про відзначення філією Чікаго свого 40-річчя бенкетом і забавою на яке приїхали гости-одумівці з Канади та з штатів Індіяни, Мічіган і Міннесоти та велика чікагська одумівська родина. На бенкеті були присутні майже всі особи, що очолювали філію (окрім трьох) та керівники мистецьких одиниць філії впродовж її існування.

Одним з керівників мистецької одиниці ОДУМ-у Чікаго, ансамблю бандуристів був Григорій Китастий. Григорій Китастий народився 17-го січня 1907-го року в місті Кобиляки на Полтавщині в співочій козацькій родині. Ще з молодих років він захопився українським інструментом, бандурою. В Києві 1941-го року він організував Капелю Бандуристів з якою не розлучався решту свого життя. Він керував нею, писав для неї нові композиції й об'їхав з нею більші міста Америки, Канади, Західної Європи та Австралії.

Григорій Китастий був пропагатором бандури між молоддю. Останні двадцять років свого життя, кожного літа, їздив на табори бандуристів, які в більшості влаштовував ОДУМ на своїх оселях: «Київ» на сході США та на «Україні» коло Лондону в Канаді, щоб передати своє знання і свою любов до бандури молодим поколінням. Григорій Китастий жив в більшості в Детройті. На короткий час виїхав до Каліфорнії. А 1964-го року ОДУМ запросив його, щоб він очолив перший молодечий ансамбль бандуристів ОДУМ-у в Чікаго. В кінці 76-

го року переїхав він до Клівелянду, де керував хором в українській православній церкві, і звідти їздив до Детройту на проби Капелі Бандуристів. В 1980 р., в 70-річчя Григорія Китастого, вшановано його виданням «Збірника на пошану Китастого», коштом фундації Івана Багряного. Помер Григорій Китастий 6 квітня 1984-го року і похований на українському православному цвинтарі в Баунд Бруці в Нью Джерзі. Тепер ведеться старання щоб весною 1991 р. поставити на його могилі пам'ятник. Громадський Комітет побудови пам'ятника очолює Ол. Шевченко. Прийнято проект Івана Яціва. Іван Яців — мистець, графік, карикатурист та скульптор. Народився він 1932 року в селі Колинці, повіт Товмач, на Івано-Франківщині. Він є автором з 1962 р. пропам'ятних значків українських композиторів, науковців, політичних і громадських діячів, які річно видає Капеля Бандуристів. Пам'ятник Григорія Китастого складатиметься з двох частин. З великої кам'яної брили, що символізує силу української пісні, на якій буде вирізано **лицарсько-ко-зачий хрест, Григорій, бандурист-композитор, 1907-1984** — дата народження і смерті. З бронзи буде вилито прізвище — **Китастий, лаврову гілку й колоски пшениці та бандуру**, які будуть прикріплена до кам'яної брили темно-синього кольору.

Збірка грошей на пам'ятник продовжується. Струнний ансамбль ОДУМ-у Чікаго та філія дали на пам'ятник по 100 долярів. В передачі ОДУМ-у зверталося до слухачів складати пожертву на кonto «Китастий меморіял фонд» в касі «Самопоміч», яка виділила на пам'ятник з своїх фондів 2 тисячі долярів (в управі каси є два одумівці — Віктор Войтихів та Олексій Пошиваник). Загально в Чікаго, в другій половині 1990 року, зібрано на пам'ятник понад 4 тисячі долярів. Частину передачі ОДУМ-у про Китастого та автора пам'ятника закінчено піснею «Не шкодую за літами», слова до якої написав Олександр Підсуха, який щойно згинув в автовій катастрофі в Україні, а музику Гр. Китастий у виконанні Капелі бандуристів з сольоспівом Михайла Мінського.

Прохається одумівців долучитися своєю пожертвою на пам'ятник Гр. Китастого. Пожертви збирають в Торонто — Валентина Родак, в Лондоні — Оксана Метулинська, в Чікаго — Олексій Коновал, в Філадельфії — Петро Гурський а на Сході США — Олексій Шевченко. Також можна вислати чеком на фундацію ім. Ів. Багряного, яка звільнена від податку, зазначивши, що це пожертва на пам'ятник Гр. Китастого, на адресу:

BAHRIANY FOUNDATION
505 Rolling Hills Road
Bridgewater, N.J.
08807, USA

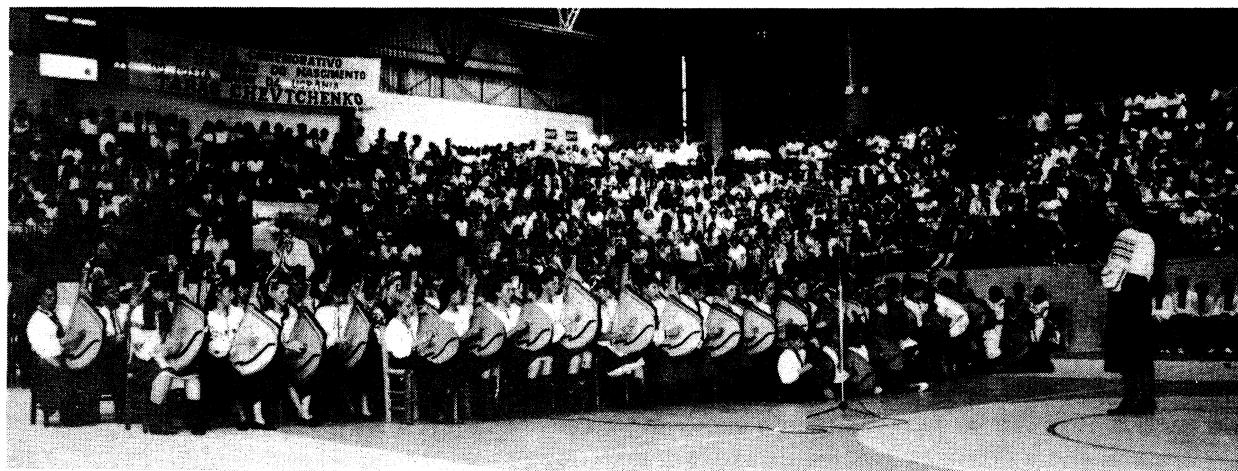

вали наші церкви? Не забуваймо, що наша св. Українська Автокефальна Православна Церква є Церквою АПОСТОЛЬСЬКОЮ! Фундамент під неї заклав ще Апостол Андрій Первозваний в сиву давнину проповідуючи науку Христа на Київських горах!

Тож, менше журімось та не звертаймо уваги на формалістику, а більше на моральні засади праці нашої св. УАПЦеркви. Скеровуймо наші молитви на ХРИСТИЯНІЗАЦІЮ нашої Церкви, на очищення її від нехристиянського намулу яким «формалісти» сходу і заходу забили пори морального і духовного організму нашої нації. А цього може доконати лише своя, ні від кого незалежна Христова Церква українського народу — УАПЦерква. Тому в цей день, не забуваймо слова митрополита-ісповідника... — «життя, цей найбільш правдивий свідок і суддя, уже виправдало цю подію не тільки як акт остаточного відродження УАПЦ й її визволення... а й як головну підвальнину її нового чистого й вільного життя.»

Микола ЧОРНИЙ

ПОНАД СТО БАНДУРИСТІВ

Збірні групи бандуристів Південної Америки виступили під керівництвом Валентини Родак на концерті з нагоди посвячення пам'ятника Тарасові Шевченкові.

Прудентополь, Бразилія,
3-го грудня 1989 р.

Понад сто бандуристів Південної Америки, головно Бразилії і Аргентини, виступило на посвяченій пам'ятнику Тарасові Шевченкові 3-го грудня 1989 року в Прудентополі, Бразилія.

До величавих святкувань, включилися усі недавно засновані кобзарські колективи Аргентини, Бразилії і Парагваю.

Я постарається заздалегість вислати до тих країн найкращих інструкторів гри на бандурі: Валентину Родак з Торонто і Петра Китастого з Детройту. Їх завданням було скоординувати спільний виступ, а також підготувати всі існуючі ансамблі бандуристів, які мали б виступити на ріжних банкетах з нагоди відвідин усіх центрів Аргентини, Бразилії і Парагваю достойним президентом СКВУ Ю. Шимком.

Спочатку виїхала В. Родак, яка була там повних шість тижнів, а почала свої відвідини з Буенос Айресу.

Валентина Родак відома також діячка ОДУМ-у. Ще в 1966 році заснувала в Торонто ансамбль бандуристів ім. Гната Хоткевича. Цей ансамбль користується великим успіхом в Канаді і недавно випустив свою власну платівку. Великою поміччю для Валентини Родак є її музично обдарована дочка Оксана, яка є її асистенткою. Понад п'ять років В. Родак провадить в Торонто СУМ-івський Ансамбль Бандуристів.

Валентина Родак — випускниця Торонтського університету, по професії вчителька (закінчила Торонтський педагогічний каледж), довголітня дири-

гентка катедрального хору св. Володимира в Торонто. Вона також є організаторкою багатьох кобзарських таборів. Маючи за собою такі кваліфікації, вона користувалася величезним успіхом по всіх ансамблях Південної Америки, які приймали її тепло і були нею просто зачаровані. Отож і не дивно, що вона керувала збірним ансамблем на спортивному стадіоні Жілмаря Ажіберта, який вміщує понад 10 тисяч глядачів. Сама поява великої кількості бандуристів зробила велике враження на присутніх, а в багатьох було видно слізози радости на очах. Тяжко собі уявити, що ще три роки тому ті бандуристи не тільки не тримали бандури в руках, але її ніколи не бачили.

Петро Китастий — член капелі ім. Т. Шевченка в Детройті від 1942 року. Він також є членом екзекутиви і мистецької ради капелі, а також керівником презентативного комітету Капелі.

В Курітібі — Бразилія, він перейшов спільній репертуар з ансамблем старших, а відтак працював з наймолодшими, які є згуртовані в ансамблі «Фіялки» під опікою молодої сестри кир Єфрема Кривого, а всі вони грають на малих «полтавках». Він був зачарований дітьми цієї групи, для яких дав накінець самостійний концерт, а пізніше повторив для ширшого громадянства у великий залі «Полтави».

Слід згадати, що всі бандуристи Аргентини приїхали на спільний виступ автобусами, про які подав д-р В. Іваницький.

ОКО

МОЛОДА УКРАЇНА

«Молода Україна» — журнал-місячник Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) розпочав виходити в Торонто, Канада в листопаді 1951 р. як часопис ОДУМ-у Канади. Після двох чисел «М.У.», стала журналом ОДУМ-у Канади і США. В червні 1952 р. «М.У.» розпочала чергуватися, виходила раз в Канаді, як канадське видання, другий раз у США, як американське. В Торонто редактував Борис Олександров, а в Нью Йорку — Володимир Дубняк. У жовтні 1953 року американське видання припинено і від того часу «М.У.» постійно виходить в Торонто, Канада. «М.У.» редактували: Борис Олександров (1951-55, 1957-61), Володимир Дубняк (1952 р.), Іван Пишкано (1962), Мар'ян Дальний (1955-57, 1963-64), Павло Степ (1964), Микола Гавриш (1965-76), Вадим Вакуловський (1977 р.), Леонід Ліщина (1977-88), а з 1988 р. «М.У.» редактують змінно Леонід Ліщина, Валентина Родак і Олександер Харченко. Адміністраторами «М.У.» були Володимир Лисий, Петро Величко, Іван Дубилко, Василь Павлюк, Михайло Лебединський, Володимир Коржанівський і Зіна Корець. В редколегії в різні роки входили О. Смолянський, Ярослав Семотюк, Наталка Тусюк, Олег Валер, Леонід Павлюк, Василь Корець, Ярослав Білінський, Борис Бородчак, Петро Гурський, Юрій Мартинюк, Євген Федоренко, Мар'ян Дальний, Леонід Ліщина, Павло Лимаренко, Вадим Вакуловський, Петро Родак, Михайло Лебединський, Олег Сандул, Олексій Коновал, Сергій Голубенко, Михайло Смик, Юрій Криволап, Олексій Пошиванник, Анатолій Лисий та Олександер Харченко.

«М.У.» видала чи перевидала такі праці: «Україна сьогодні і ми» Василя Ів. Гришка (1954 р.), «Любов до близнього» Свирида Ломачки (Б. Олександрова) (1961 р.), «Альманах-збірник ОДУМ-у» (1965 р.), «Грань» Олеся Лупія (1969 р.), в 1975 році видала: «Правила виховання дитини» Ів. Гончаренка, «Стилеві шукання Мих. Коцюбинського» Євгена Федоренка і «Цвіт папороті» Мих. Ситника, «Рух опору і самооборона в Україні» (1977 р.) зредагував Є. Федоренко. «М.У.» поміщає сторінку Юного ОДУМ-у, матеріали на виховні та ідеологічні теми, матеріали з української історії, географії, літератури, мистецтва й культури, та передруками поезій та коротких оповідань чи нарисів укр. молодих підсоветських поетів та письменників. Подає про життя в Україні та діаспорі, рецензії на книжки, що стосуються молоді, репортажі, хроніку філій ОДУМ-у, гумор та ін.

Паша ЄМЕЦЬ

ВЕЧІРНИЙ ДЗВІН

Вечірний дзвін, вечірний дзвін,
В моїй душі збудив він біль —
Душа заплакала моя,
Свою біду згадала я.

Я мріяла колись давно:
Кохання зіркою було.
Хотілось, щоб була весна
Весь час весела, чарівна.

Але, на жаль, в житті моїм
Був десять літ тюремний дім:
Холодна північ, далечінъ,
Була я схожа там на тінь.

В той час умер мій менший син,
Із двох синів лишивсь один.
І от цей дзвін, вечірний дзвін,
Збудив в душі великий біль.

Тепер мені потрібен час
Щоб біль оцей в душі погас.
Не озивайсь, вечірний дзвін,
Хай тихо спить в душі той біль.

Лос-Анджелес. Жовтень 1990 р.

Т. Л. О.

ЗЕМЛЯ БОГОМ ДАНА

Українські діти родяться, виростають,
І деякі з них не знають
Що вони внуки предків великих,
Що їхня батьківщина Русь-Україна,
А столиця — Київ святий.

Ви внуки славних предків,
Ваша земля — найбагатша в світі.
Ця земля Богом дана прабатькам вашим.
Її мільйони зросили кров'ю своєю,

Щоб ви плоди з неї мали,
Щоб з вас лицарі виростали,
Щоб ви зайдів-дармоїдів проганяли.

Тож схаменіться діти України!
Погляньте кругом себе на дійсність.
Прочитайте історію свою правдиву.
І пам'ятайте що ви господари тут,
Тільки ви маєте на це право.
Ця земля повік ваша.
Це ваша гордість, сила і слава.

6.1.1990

ОКО

В 40-річчя ОДУМ-у ЧІКАГО

Третього листопада 1990 року ОДУМ Чікаго відзначив своє 40-річчя бенкетом і забавою, на якій грала оркестра «Нове покоління» з Торонто. Бенкет відкрив Володимир Косогор — голова філії, а вечором керував Андрій Скиба. На це відзначення приїхали одумівці з Канади, Детройту, Індіяни та Міннесоти. ОДУМ вітав Андрій Смик — заст. голови ЦК ОДУМ-у від імені голови ЦК Миколи Мороза який поїхав в Україну, письмовий привіт прислав Микола Француженко — керівник української секції «Голосу Америки», Пласт Чікаго та підрозділля Самбірські. Усно вітала Марія Саракман від СУМ-у, Віра Петруша від філії Детройту, Олександер Полець від ОДУМ-у та ТОП-у Міннеаполіс-Сейнт Пол, Павло Коновал від Окружних відділів УБСоюзу, Олексій Пошиваник від «Самопомочі». На виховні потреби ОДУМ-у склали пожертву «Самопоміч» — 1000 дол. Володимир Косогор — 315, Володимир Котенко — 250, Укр. Братський Союз — 100, Марко Пошиваник — 50, Самбірські — 40 та Катерина Баран — 25.

6 серпня 1950 року створено філію ОДУМ-у Чікаго. ОДУМ і ДОБРУС мали спільну домівку на Чікаго вулиці коло Левіт. Пізніше він перебрався в залю парафії св. Покрови, деякий час центром ОДУМ-у була пивниця голови філії Віктора Білоуса за Гумболт парком. В 1959 році ОДУМ винаймав приміщення на перехресті доріг Артіжен і Потомек, де відбувалися сходини та праця з юним ОДУМ-ом. В 1960 році члени ОДУМ-у, ДОБРУС-у, УРДП та їх прихильники придбали двоповерховий дім на Дівіжен вулиці коло Вестерн. В своїм домі зросло членство та організовано ряд мистецьких одиниць. В 1970-х роках, коли околиця дому ОДУМ-у почала гіршати, дім продали і в 1984 р. відкупили від Пласти дім де ОДУМ є тепер. Першим головою ОДУМ-у був Олександер Луппо, який і далі є активним в одумівській родині. Він був головою в 1950-51, 1955-57 рр., другим головою був Павло Коновал (1951-53), Володимир Філь (1953-55), Віктор Білоус (1957-59), Олексій Коновал (1959-62, 1975-78), Олексій Пошиваник (1962-65, 1968-69), Василь Коновал (1965-66, 1972-73), Микола Скиба (1966-67), Іван Іващенко (1967-68), Вік-

тор Войтихів (1970-72), Микола Сідельник (1978-82), Володимир Коновал (1982-85), Наталя Коновал (1985-87), Андрій Скиба (1987-90) та Володимир Косогор (1969-70, 1973-75 та з 1990 р.).

Великих старань та організаційних здібностей прикладав організаційний референт філії Данило Завертайло, щоб створити струнну оркестру, струнний ансамбль та ансамбль бандуристів. В 1963 році струнною оркестрою керував Анатолій Степовий, який мешкає тепер в Аркансо, а три роки пізніше її перебрав Анатолій Луппо, а в 1972-му році Віктор Войтихів, який ним керує ще й тепер. Струнний ансамбль виступив з трьома точками на бенкеті. Тепер в ансамблі грають: Володимир Мацкевич, Олена Барабаш, Микола Семітко, Віктор Войтихів, Дора Турula, Петро Осійчук і Дарка Попович. Ансамбль бандуристів ОДУМ-у створено 1964 року і ним керував бандурист і композитор Григорій Китастий до 1967 року, а пізніше Анатолій Луппо, Євгенія Косогор та Олексій Пошиваник. Багато років існувала танцювальна група ОДУМ-у «Метелиця» якою керували, в різні роки, Микола Осовський, Іван Іващенко та Ала Поволотська. В різні роки ОДУМ мав співочі ансамблі дівчат, які виступали з великим успіхом на різних академіях, концертах, зустрічах та з'їздах.

Починаючи з 1961 року ОДУМ має свої радіопередачі раз у місяць, по неділях, на передачі панства Самбірських. Дикторами на них є одумівці та одумівки, кожний раз інші особи. Починаючи з 1962 року ОДУМ раз у рік давав свої концерти для ширшого кола громадянства впродовж десяти років в школі Шопена. Мистецькі одиниці виступали на багатьох українських академіях та імпрезах з різних нагод та ювілеїв. В 60-х роках створено відділ Українського Робітничого Союзу, відділ ОДУМ-у, який нараховує понад 150 членів, а фінансові обов'язки з самих початків виконує Павло Коновал.

Присвячуючи багато часу мистецьким одиницям, управа ОДУМ-у не лишала без уваги й спортивної діяльності. Волейбольні дружини дівчат і хлопців змагалися не лише на одумівських зустрічах з іншими філіями, але й з дружинами СУМ-а, Пласти та іншими дружинами в Рочестері, Чікаго, в асоціації відбиванки Америки та в інших змаганнях. В 1968 році створено жіночий відділ ТОП-у.

ТОП річно влаштовує Великодні та Різдвяні базари, по суботах колись мав буфети для дітей, що приходили зі школи українознавства на сходини та проби мистецьких одиниць. Роками ТОП частинно покривав одумівцям кошти подорожі та перебування на виховно-відпочинкових таборах та курсах виховників ОДУМ-у. Найбільш активними членами ТОП-у є Валентина Косогор, яка багато років очо-

НОВЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

Ігоря Лисика

The Solid Oak Co.

Kitchen Cabinets — finished — unfinished
Oak furniture

848 Simcoe St. South. Unit 2 Oshawa, Ont. L1H 4K8
Tel: 416 — 434-7204 Res: 576-9779

лює ТОП, Марія Коновал, Параска Завертайло-Туркало, Наталка Коновал, Раїя Шкребець, Домна Ковальчук та Розалія Бойко. Дім ОДУМ-у є під опікою корпорації «Свобода», яку очолювали Андрій Шидогуб, Лука Ботвин, Володимир Котенко, Василь Мирутенко, Федір Ревенко, Василь Косогор, Павло та Олексій Коновал.

Присутнім на бенкеті представлено осіб, що керували в різні роки мистецькими одиницями, а це Анатолія Луппо, Віктора Войтихова, Олексія Пощиванника, Євгенію Косогор, Івана Іващенка, Дмитра Грушецького та Василя Деркача.

Фінансово ОДУМ-ові Чікаго допомагали Степан Вестеровський, який деякий час спонсорував радіопередачі філії, Український Робітничий Союз, каса «Самопоміч», підприємці Петро і Михайло Черняки, Іван Деркач, Олександер Німченко, Василь Ростун, Володимир Котенко. Працю ОДУМ-у популяризують на своїх радіопередачах подружжя Самбірські, Марійка Чичула та інші українські радіопередачі. ОДУМ вдячний всім, що допомагали йому морально й матеріально в його виховній праці.

Від Миколи Француженка — директора Українського Відділу «Голосу Америки» і колишнього Голови ЦК ОДУМ-у

До одумівської молоді в Чікаго з нагоди 40-річчя.

ПРИВІТАННЯ

Дорогі, Друзі Одумівці!

Від початку існування вашої організації, Ви невідхильно стояли обличчям до України, Ви рішучо обстоювали демократичні принципи і народно-республіканські форми майбутнього вільного і ні від кого незалежного життя України.

Те про що Ви мріяли і чим жили, сьогодні здійснюється на наших очах. Народ, який віками перебував у якомусь летаргічному стані, збудивсь і сказав своє слово: (устами своїх вибранців)

«Верховна Рада Української РСР,

...

МАЮЧИ на меті утвердити суверенітет і самоврядування народу України,

ПРОГОЛОШУЄ

ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ УКРАЇНИ, як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зв'язках.» ...

Вітаю Вас зі Святом організації ОДУМ.

Сьогодні, і на все життя, залишайтесь вірними синами й доньками своєї Батьківщини, країни наших предків.

Щастя Вам і в особистому житті, і в професійному, і на суспільно-громадській та культурній нивах.

Микола Француженко
(Вірний)

10/28/1990 р.

Кредитова Спілка «Союз» вважає,
що наша майбутність — це наше діти!!!

І саме тому ми збудували майданчик для розваги наших дітей на оселі «Київ» при центрі культури імені св. Володимира в Оквілі. Але коли йдеться про ваш фінансовий стан — то Кредитова Спілка «Союз» не думає, що це теж є дитяча гра. Тепер Кредитова Спілка «Союз» має свої відділи також в Ошаві, і в Міссиссага, при 26 Еглінтон Авеню Вест.

Зaproшуємо відвідати будь-який наш відділ і стати членом родини Кредитової Спілки «Союз»!!!

Члени Кредитової Спілки «Союз» вірять у велике майбутнє української громади!!!

Наши адреси:

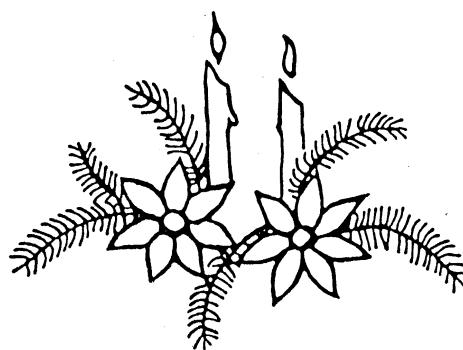
2299 Bloor Street West, Toronto

2267 Bloor Street West, Toronto

406 Bathurst Street, Toronto

31 Bloor Street East, Oshawa

26 Eglinton Avenue West, Mississauga

Тоня ШИЙКА

ГРАЙ БАНДУРО, ГРАЙ!

В Емлентон, Пенс., США, на оселі УП Церкви «Всіх Святих», відбувся влітку 1990 р., 7-ий з черги «Кобзарський табір».

Цей табір вже роками пишається гарним успіхом, добрим керівництвом, відданими інструкторами та організаторами.

Комендантом табору, а також, одночасно, інструктором був д-р Марко Фаріон, мистецький керівник Ю. Китастий, талановитий диригент Олег Махлай, бунчужний Андрій Бебко.

Інструкторами були: Т. Павловський, Ліля Павловська, Віктор Китастий, Ірина Китаста — асистент. Організаційну роботу, успішно провели: д-р І. Махлай та д-р М. Фаріон. Табір був надзвичайно успішний.

«Кобзарський табір» дає нагоду для тих, хто вміє грати і хто не вміє грати на бандурі. Праця триває 2 тижні. Не можна, навіть, описати, що учасник надбає за ці 2 тижні: знання, товариство, спогади на ціле життя.

В таборі були учасники: з Америки, Канади, Аргентини, Бразилії. Праця була не легка, багато годин вкладали в навчанні гри на бандурі та співу. Існуvala добра співпраця.

На закінчення «Кобзарського табору», в неділю, 26-го серпня по обіді, відбувся концерт бандуристів з присутністю батьків та гостей. Це був вислід, наполегливої праці, молодих кобзарів, інструкторів та адміністрації.

Зміст концерту був цікавий і різноманітний. Групові та сольові виступи. Програмою керував Ю. Китастий.

Загальна група виконала: «Взяв би я бандуру», «Ой, у вишневому садочку» — нар. пісня ар. О. Махлай, «Ой, з-за гори кам'яної» — нар. пісня М. Леонтовича, «Іже образу твоєму» — духовний концерт 17-ст М. Дилецький, «Вийди Грицю на вулицю» кубанська пісня ар. Ю. Китастого, «Метелиця» нар. пісня ар. Ю. Китастого, «Рятуйте Люди пісню», слова Петра Перебийноса, муз. Василя Литвина.

Всі пісні виконані на високому мистецько-технічному рівні під диригентурою Олега Махлая. З надзвичайним успіхом пройшов концерт. Не забули згадати Григорія Т. Китастого — засновника кобз. табору.

Бажано було б, щоб на слідуючий рік, запросити бандуристів з України. Якраз тепер є нагода для такої зустрічі, щоб наша бандура і пісня жили на славу Україні.

Слухачі високо оцінили концерт і чекають до місяця зустрічі кобзарського концерту в наступному році.

Слава вам всім за плекання Кобзарства! Подяка всім учасникам, організаторам.

КНИЖКА БАГРЯНОГО ДО НАБУТТЯ

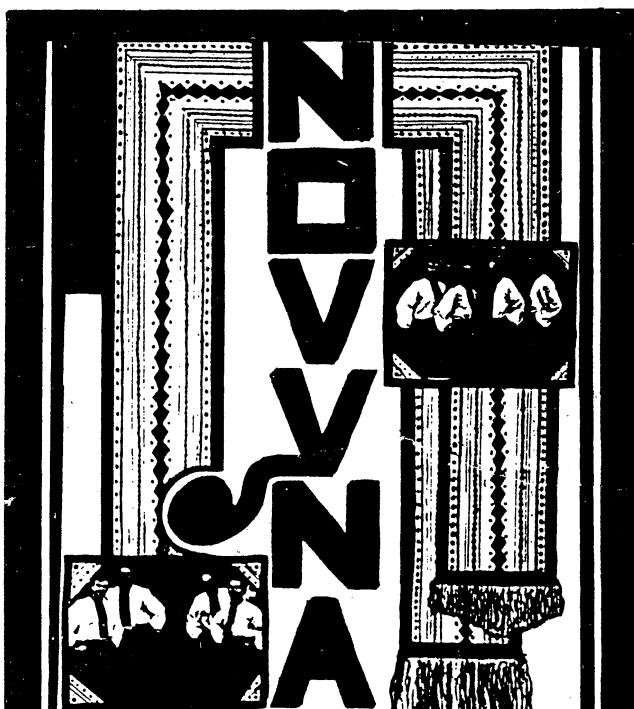
В скорому часі вийде друком, старанням фундації ім. Івана Багряного, яка є звільнена від податків в США, пригодницький роман «Тигролови» Ів. Багряного. Ціна з пересилкою — 11 ам. доларів. Замовлення шліть на адресу:

BAHRIANY FOUNDATION
505 ROLLING HILL ROAD
BRIDGEWATER, N.J.
08807 USA

На продаж є й інші твори Ів. Багряного: «Людина біжить над прірвою» — 6 дол., «Огненне коло» — 3 дол., «Телефон» (казка) — 2 дол., «Генерал» — 2 дол., «Боротьба проти московського імперіалізму й УНРада» — 2 дол. та «Так тримати» (вибрані 18 найактуальніших публіцистичних статей Ів. Багряного з «Нашої боротьби», «Наших позицій» та «Українських вістей») — 4 дол.

Замовлення шліть на адресу:

UKRAINIAN PUBLICATIONS
811 S. ROOSEVELT AVE.
ARLINGTON HEIGHTS, Ill.
60005 USA

NOVYNA'S "THE UKRAINIAN ALBUM" WILL
SOON BE AVAILABLE TO YOU ON TAPE,
ORCHESTRAS "NOVYNA" AND "NOVUY RAI"
ARE NOW AVAILABLE TO YOU LIVE!!

FOR THE FINEST IN UKRAINIAN AND
CONTEMPORARY MUSIC PLEASE CONTACT:

- BANQUETS
 - WEDDINGS
 - DANCES

NOVYNA INC.
58 4th AVE. S.
ROXBORO, QUE.
CANADA H8Y 2M4

**I've
prepared
for the
GST.**

Have you?

**Now is
the time to
register.**

Are you ready for the proposed GST? If not, now is the time to register and prepare. Registration applies to anyone involved in a commercial enterprise. This includes fishing, farming, professional services and many activities carried out

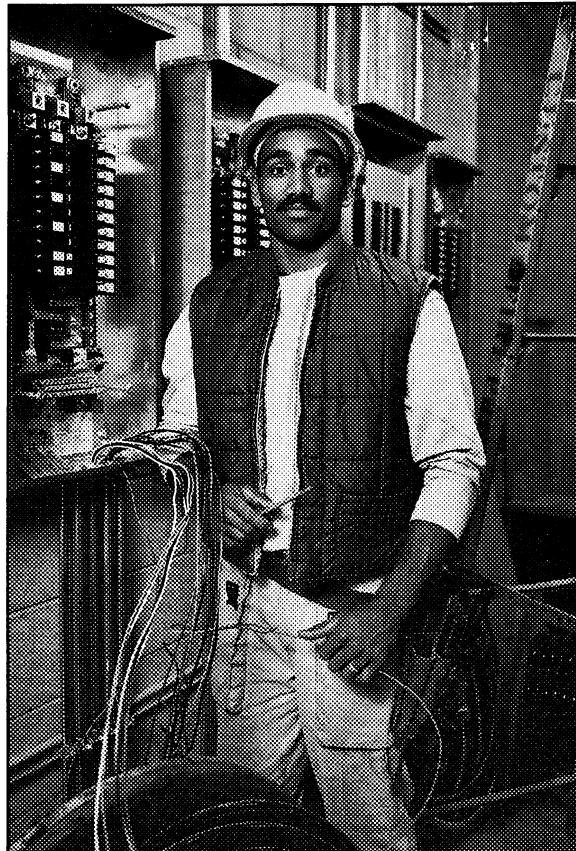
by non-profit organizations.

Revenue Canada is ready to assist you with information on:

- How to register and the benefits of doing so
- What the GST means to your operation
- Simplified accounting options and administrative procedures
- Rebates of the Federal Sales Tax
- How to recover GST on business purchases
- GST return and filing options

Contact us today.

Drop by the Revenue Canada Excise Office nearest you, Monday to Friday, 9:00 a.m. to 5:00 p.m. or pick up a Registration form at your local Post Office.

Canada's GST. It's good business to prepare now.

Revenue Canada
Customs and Excise

Revenu Canada
Douanes et Accise

Canada

Ол. КОНОВАЛ

В 40-річчя ОДУМ-у

Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) — організація молоді демократичних переконань на еміграції, заснована 18 липня 1950 року в Нью Йорку. Крайові організації ОДУМ-у існують чи існували в США, Канаді, Німеччині, Англії, Австралії та Бельгії. В чотирьох останніх країнах ОДУМ, по десятюх роках праці, припинив майже цілком існування через виїзд активних членів ОДУМ-у на американський континент. Працею ОДУМ-у керує Центральний Комітет який створено 12 жовтня 1953 р. Члени першого ЦК ОДУМ-у були з США: Юрій Мартинюк, Володимир Дубняк і Леся Нечипорчук, з Канади Мар'ян Дальний і Дмитро Ткачук, Віталій Бендер (Англія), Іван Корнійчук (Німеччина) і Микола Кузьменко (Австралія). Головами ЦК ОДУМ-у були: Юрій Мартинюк (Нагорний) 1953-54), Василь Пономаренко (1954-55), Євген Федоренко (1955-65), Микола Француженко (1965-67), Юрій Криволап (1967-76), Віктор Педенко (1976-82), Олексій Пошиваник (1982-88) і з 1988 р. Микола Мороз. ОДУМ в країнах існування мав філії в США: Чікаґо, Філадельфія, Ньюарк, Сиракюзи, Клівеланд, Гартфорд, Бріджпорт, Баффало, Нью Йорк, Трентон, Міннеаполіс, Портленд, Нью Брансвік-Сомерсет, Детройт, Рочестер, Форт Вейн, Пасейк, Гошен-Елк-нарт та Ютика, в Канаді: Торонто, Монреаль, Лондон, Ошава, Гамільтон, Ст. Кетерінс, Вінніпег та Ніягара Фалс. Члени ОДУМ-у поділяються на юніх (7-18 років), дісніх та старших виховників (18-35 років), дорадників та почесних, які є членами Товаристств Прихильників ОДУМ-у (ТОП). Уніформа ОДУМ-у: блузки і сорочки військового крою, захисного кольору (хакі), а спідниці й штани синього кольору. На лівому рукаві емблема ОДУМ-у. Прапор та емблему ОДУМ-у виготовлено за проектом майора армії УНР Миколи Битинського. Емблема складається з срібного пшеничного триколоса, символу молодості та сили української землі, вплетеного в золотий тризуб наложений на блакитний щит. Внизу в півкруглій формі напис «ОДУМ». Прапор ОДУМ-у — блакитне полотнище на якім на передній стороні емблема ОДУМ-у, а на другій стороні золотими літерами напис: «Об'єднання Демократичної Української Молоді». Гимн ОДУМ-у написав Іван Багряний «Вперед сини народу», музика Григорія Китастого, марші ОДУМ-у: «Ми об'їхали землю навколо» слова Ів. Багряного, музика Гр. Китастого та Миколи Фоменка на той самий текст, «Наши будні — розгорнена книга» сл. Яра Славутича, муз. Григорія Китастого. Виховна праця й форма діяльності подібні до тих, що в Пласті та СУМ-і, лише ОДУМ звертає більшу увагу на працю молоді в мистецьких одиницях (групову), в ансамблях бандуристів, спі-

вочих та танцювальних групах, хорах та струнних оркестрах та ансамблях.

Головну Управу ОДУМ-у США очолювали: Павло Мигаль (1950-52), Степан Вербоватий (1952), Володимир Дубняк (1952-53), Ігор Лисий (1953-54), Іван Павленко (1954-55), Богдан Марущак (1955-56), Роман Лисняк (1956-57), Леонід Чудовський (1957-59), Микола Дзябенко (1959-1961), Антін Філімончук (1961-63, 1965-66), Євген Кальман (1963-64), Данило Завертайло (1965-66), Іван Ємець (1966-67), Володимир Григоренко (1967-69), Віктор Росинський (1969-71), Олексій Пошиваник (1971-73), Анатолій Лисий (1973-77), Віктор Войтихів (1977-80), Тарас Коновал (1985-88), Андрій Шевченко (1980-85) та з 1988 р.

ОДУМ Канади очолювали: Мар'ян Дальний (1950-52), Вадим Вакуловський (1952-53, 1956-57), Василь Неліпа (1954-55), Микола Гринь (1957-58), Іван Пиштало (1958-59), Петро Родак (1959-60, 1973-74), Михайло Лебединський (1960-62), Ігор Дрозд (1962-63), Віктор Педенко (1963-66, 1974-75), Василь Коржанівський (1966-67), Леонід Ліщина (1967-68, 1969-70), Оля Огоновська (1968-69), Марія Бойко (1970-71), Раїя Ліщина (1971-73), Олександр Харченко (1975-81), Василь Тимошенко (1981-87) та Віктор Ліщина (1987-91).

В 1956 р. створено референтуру юнацтва та Виховні Ради ОДУМ-у. В США їх очолювали реф. юнацтва: Микола Степаненко, Іван Павленко, Петро Крамаренко, Павло Лимаренко, Петро Гурський, Олексій Коновал, Юрій Криволап, Олена Лукаш та ін., а членами Виховних Рад були: Євфросінія Бережна, Іван Гончаренко, Юрій та Іван Сенько, Іван Лисинський, Михайло Березинський, Марія Юркевич, Леся Марущак, Марія Євсевська та ін. В Канаді Виховні Ради очолювали: Іван Дубилко, Вікентій Літвінов, Петро Родак та ін., а членами були відомі педагоги та виховники: Микола Битинський, Василь Паліенко, Василь Янішевський, Мар'ян Горгота, Микола Валер, Петро Волиняк, Михайло Гава, Теодор Хохітва та ін. Табори ОДУМ-у для юнацтва розпочалися в США 1961 року на оселі Українського Братського Союзу «Верховина» й відбуваються кожного року на оселі ОДУМ-у «Київ» (з 1965 р.), «Сиблей Стейт парк» в Міннесоті та в Канаді починаючи з 1963 року на оселі православної парафії «Київ» коло Торонто (14 років), пізніше на оселі ОДУМ-у «Україна» коло Лондону в Канаді.

Головні Виховні Ради та ТОП видали для виховників юнацтва «Порадник одумівця» ч.1 (1971 р.) та ч.2 (1973 р.). ОДУМ США купив 1965 року відпочинково-виховну оселю «Київ» в горах Кетскіл, штат Нью Йорк, яка має 40 акрів землі, будинки, бараки, басейн та озеро, а ОДУМ Канади оселю

ОДУМ-у «Україна» коло Лондону 106 акрів 1974 р. на якій побудував величезний дім з двома великими залями, дім для таборовиків, басейн для купання та ін. На оселях ОДУМ-у річно відбуваються, впродовж літа, табори виховні, вишкільні, відпочинкові та табори бандуристів.

Починаючи з першої зустрічі ОДУМ-у 1952 року в Ніагара Фалс, ОДУМ США і Канади річно влаштовує свої зустрічі членства та прихильників на оселі УБСоюзу «Верховина», Українське село, на оселі «Київ» коло Торонто, в містах де є філії ОДУМ-у: Детройт, Лондон, Торонто, Чікаго, Міннеаполіс, Баунд Брук, а найчастіше на своїх оселях. На цих зустрічах виступають мистецькі одиниці філій, відбуваються змагання спортивних дружин з футболу, відбиванки, бігу, плавання та голфу. На доповідачів запрошується відомих осіб української громади та ОДУМ-у. Майже всі філії ОДУМ-у мають одну або кілька мистецьких одиниць в яких є від 5 до 100 осіб. Співочі та танцювальні ансамблі мають філії в Монреалі, Торонто, Сент Кетерінс, Лондон, Детройт, Чікаго, Міннеаполіс та Філадельфії. Найбільш численна танцювальна група «Веснянка» в Торонто яка існує з 1958 року під керівництвом Миколи Балдецького. Вона виступала в різних містах Канади, США та Франції. В Торонто з 1963 р. діє хор «Молода Україна» та ансамбль бандуристів ім. Гната Хоткевича (з 1966 р.) під керівництвом Валентини Родак.

ОДУМ Чікаго мав струнну оркестру в роках 1962-74 якою керували Анатолій Степовий, Анатолій Луппо та Віктор Войтихів, ансамбль бандуристів (1964-86) яким керували Григорій Китастий, Анатолій Луппо, Євгенія Косогор та Олексій Пошиваник, танцювальну групу «Метелиця» (1963-1986) якою керували Микола Осовський, Іван Іванченко та Ала Поволоцька, а струнний ансамбль існує з 1963 року, спершу ним керував Анатолій Луппо, а з 1971 року Віктор Войтихів. Він видав дві довгограючі пластинки. Ансамблі бандуристів ОДУМ-у мають в Філадельфії (керівник Петро Гурський) з Гошен-Елкард, Міннеаполісі (керівники Володимир і Таня Вовк та Мотря Пошиваник), Детройті (керів. Петро Китастий) та Сент Кетерінс (кер. Оксана Метулинська). Мистецькі одиниці видали свої пластинки в Детройті, Чікаго, Монреаль, Сент Кетерінс з піснями, грою на струнних інструментах та музикою.

ОДУМ Чікаго з 1961 р. має 15-ть хвилинні радіопередачі ОДУМ-у раз у місяць, а ОДУМ Торонто з 1971 року раз у тиждень півгодинні радіопередачі, керівником якої є Петро Родак, а постійними дикторами Валентина Родак, Леонід Ліщина та Олександр Харченко.

З 1950 року ОДУМ США видавав двічі в місяць на цикlostилі «Бюлетень ОДУМ-у» який редактували колегія: Володимир Дубняк (главний редактор), Степан Вербоватий, Іван Гарущак, Дмитро Наливайко, Богдан Марущак, Володимир Баришполець та Борис Кравець. У 1953 році «Бюлетень» замінив «Інформаційний бюлетень» під редакцією

Євгена Перерви, Петра Крамаренка та Миколи Дзябенка. В 1955 році ті матеріали почали міститися в журналі ОДУМ-у «Молода Україна» (дивись «Молода Україна» — в цім числі журналу).

1954 р. при «Українських вістях» у Німеччині розпочато сторінку європейського ОДУМ-у, пізніше дописи про життя ОДУМ-у в «Укр. вістях» подавалися під рубрикою «Одумівець». З 1962 року «Одумівець» замінено «Сторінкою Об'єднання Демократичної Української Молоді» яку редактували: Олексій Коновал (1962-73), Олексій Пошиваник (1973-1980), Юрій Смик, Андрій Смик та Олександра Косогор. В 1960 році почав появлятися «Літопис ОДУМ-у» — одумівська сторінка при щоденнику «Свобода» УНСоюзу. Редактували її: Роман Лисняк (1960-62), Олексій Коновал (1962-71) та Олексій Шевченко (1971-73).

При газеті «Українське життя» в Чікаго виходив «Куток одумівця» який редактували Олексій Коновал (1962-63) та 1973 р. Олексій Пошиваник. ОДУМ Чікаго видавав журнал «До мети» (1952-53), а філія ОДУМ-у Міннесоти з 1973 року видає раз у місяць «Інформатор філії ОДУМ-у Міннеаполіс-Сейнт Пол» який редактує й видає Анатолій Лисий, один з основників ОДУМ-у в Міннесоті. В 1965 році видано з нагоди 15-річчя ОДУМ-у «Альманах-Збірник ОДУМ-у» (228 сторінок) який зредагували Мар'ян Дальний, Олексій Коновал (главний редактор) та Євген Федоренко. Тверда обкладинка роботи Олексія Пошиваника. Було б побажано щоб видати другий том «Альманаха-Збірника ОДУМ-у» покриваючи решту років праці ОДУМ-у. Якої Ви думки?

Масей СЯДНЬОВ

СНІГОПАД

Попрощаєшся з тобою, здавалося, гордо і сміло.
У порожніх завулках крутила снігами зима.
Я до тебе не йшов — хоч і серце боліло,
Я тривожно чекав, що мене ти покличеш сама.

Цілий тиждень буран придорожній хитав осокори,
Кожен день я рушав — і з дороги вертався назад.
Але стихли вітри. І відкрилися сині простори,
І з пів-ночі почався повільний, м'який снігопад.

А на ранок далінь протяглася широка і біла,
У ясному промінні зникала сріблисті імла.
Чистоти доторкнувшись нога нічия не посміла,
Тільки стежка одна до порога твого пролягла.

З білоруської мови переклав
Б. Олександрів

Члени ансамблю бандуристів ім. Г. Хоткевича (ОДУМ-Торонто) на Різдвяному концерті у містечку Фергус.

1-ий ряд зліва направо: Лариса Шидловська-Демонте, Оксана Родак, Ганнуся Ємець, Віктор Кошарний, Микола Ємець, Андрійка Ракчаєв.

У 2-му ряді стоять: Віктор Мішалов, Валія Шендел, Тамара Дрозд, Люба Буцька, Олена Ємець, Петрусь Янжула, Андрій Вовкодав, Орест Вовкодав, Валентина Родак (керівник ансамблю).

4-го грудня 1988 р.
Фото — Н. Буцької

Ми прийшли вас привітати
І про свято розказати.
Про святе Різдво Господнє
Заспіваєм вам сьогодні.

У далекім Вифлеємі темна нічка осіяла.
Зірка славна, що про неї у братів
розмова стала.
Пронизали темні ночі промені ясніші
сонця,
Вся надія засіяла у наші віконця.

**ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!
СЛАВМО ЙОГО!**

З ЖИТТЯ ОДУМ-у в МІННЕСОТИ

НА КОНГРЕС лікарів у Києві і Львові їздили: д-р Анатолій і Дарія ЛІСІ, Марко і Наталка (Ліса) РІ-ЛАНД, д-р Олександер і Гала (Вовк) КОСЕНКО, Іван СИДОРЕНКО, д-р Ліда ПЕТРУША.

Анатолій Лісий виступав на конгресі з доповіддю «Новітні досягнення в науці гинекології», а Іван Сидоренко дав доповідь про «Сучасну оцінку проблеми пейсмержерів».

**

ЧУЄМО, що Ліда ПОЛЕЦЬ подорожує по Європі. Бажаємо їй щасливої подорожі та приємних вражінь.

**

ЧУЄМО, що Олександер ПАВЛОВ знайшов собі подругу життя і заручився. З ким і хто є його вибраною — не знаємо. Будемо чекати на весілля в родині Павлових.

**

Оксана КОЛЕСНИЧЕНКО щасливо перейшла тяжку операцію. Однаке скоро після того в наслідок випадку зламала собі руку. Тепер виздорвлює. Бажаємо їй скорого видужання і повернення до активної праці в нашій громаді. Оксана цим бажає висловити глибоку вдячність Валі і Олександру ПОЛЕЦЬ за їхню постійну опіку і допомогу їй під час її хвороби. В часах, коли людина є хвора і беспомічна, особливо пізнається друзів, які приходять з допомогою і широко підтримують в біді. Оксана та-кож висловлює вдячність всім друзям, які своїм теплим словом підтримували її під час хвороби.

**

ЦІМ ЗАКЛИКАЄМО всіх наших друзів ставати членами Товариства Допомоги РУХ-ові на Україні. Більшість наших членів ТОП-у вже є членами Товариства. Однаке є деякі, які не відчувають великої ваги потреби допомоги Батьківщині в цей критичний для неї час. Де вони є,

коли на Україні вирішується доля народу? Не думаймо лише про наші животні потреби, думаймо про наших людей на Україні. Зголосуйтесь на 377-4031 або 781-8204.

**

Гратулюємо Павлові СИДОРЕНКОВІ з градуацією з коледжу та здобуттям ВА в геології. Бажаємо йому успіху у дальшій праці.

**

Ванда і Наталка БАГМЕТ відбули цікаву подорож до Голляндії. Там ростуть тюльпани. Чуємо, що подорож була знаменита.

**

До наших подорожуючих також належать Богдан ЛІСІЙ і Марко СИДОРЕНКО, які також подорожували цього літа в Європі, відвідавши Голляндію, Німеччину і Францію. Мали багато цікавих пригод.

(Інформатор ОДУМ-у
Міннесоти)

ЖЕРТВОДАВЦІ НА РАДІОПРОГРАМУ «МОЛОДА УКРАЇНА» В ТОРОНТО (за травень-жовтень 1990 р.)

Катерина і Богдан Мусії

\$80.00

Іван Дубилко

\$50.00

Марія і Григорій Романенки

Павліна і Володимир Дмитренки
(з нагоди 46 років подружнього життя.)
Сердечно вітаємо Вас.

\$50.00

(у сумну річницю дорогої куми, св.п.
Параскевії Дрозд, яка упокоїлась
XI.07.87 та Бориса Дрозда)

Олена і Юрій Лисики (Ошава)

*

(вітаємо керівника і дикторів! У 20-ий рік
праці бажаємо всього найкращого.)

Катерина і Богдан Мусії

\$100.00

(продовжуйте далі корисну працю у 20-ий
рік)

За фінансову підтримку всім жертводавцям широко дякуємо.

Іван Дубилко

\$50.00

(20-ий рік праці перед Вами. Бажаю сили
і витривалості.)

Головна Виховна Рада Старших Виховників
ОДУМ-у в Канаді.

Марія Кvas

\$50.00

(у 9-ту річницю смерті дорогого чоловіка,
св.п. Йосипа Кvasa)

ПЕТРО ХАРЧЕНКО 1925-1990

В лікарні св. Йосипа в Торонті помер світлої пам'яті Петро Харченко, на 65 році життя. Народився на Дніпропетровщині. З раннього дитинства зазнав поневір'я під час колективізації та сталінського терору, коли окупанти засудили його батька на десятирічну каторгу, і пограбували майно, а сім'ю вигнали з хати на призволяще.

Донбас у той час приймав усіх гонимих і репресованих, до числа яких належав і покійний. Щоб отримати картки на харчі — щоб дати дітям хліба — мама покійного була змушенна працювати в кopal'яні, біля міста Горлівки.

Тяжко прийшлося переживати голод 1933-го року, але в Донбасі не було такого голоду, як в інших областях України.

Батько покійного, після десятирічної каторги, не зважаючи на заборону, проживав нелегально в Україні і тому сім'я часто переїжджала з одного міста в інше.

Коли почалася Друга світова війна, батька забрали на окопи — якими Сталін намагався стримати наступ німецьких танкових дивізій.

Десь чотири місяці після початку війни Донбас опинився без влади — совєти втекли, а німці чомусь не спішили зайняти звільнену територію, на яку пізніше вступили італійські війська. Безвластя характерне присутністю безлічі різних загонів, військових, або цивільних, але зі зброєю у руках, і всі ті загони карали, а точніше — просто мордували невинних чоловіків, які з тих чи інших причин не пішли в совєтську армію.

Отже в той час треба було сидіти дома, та тільки ж не сиділось, бо не було постачання харчових продуктів. Треба було ходити в села і мінятися одяг та інші рідкісні речі на хліб, на кукурудзу, чи на щось юстивне. Таких походів на села, покійний, тоді п'ятнадцятирічний юнак, зробив декілька. Ходити було небезпечно, але люди ходили. Щоб сім'я могла вижити, ходив і він. Під час

тих походів було багато пригод. Інколи смішні. Наприклад, коли учасники походів пропонували у селах обміняти щось на хліб, то їх часом питали — чи немає у вас зубків від рала, (тобто — леміша для примітивного плуга). З такою ношою в далеку дорогу пішки не видають.

Після Другої світової війни покійний опинився в Західній Німеччині, звідкіль 1947-го року виїхав у Бельгію, на контракт працювати в кopal'яні. Після контракту повернувшись в Німеччину, а 1953-го року переїхав у Канаду.

Чесно працював. Ніколи не був безробітним. 25 років працював для міста Етобіко, і був нагороджений грамотою та золотим годинником.

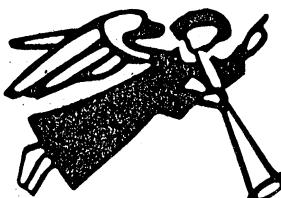
У глибокому смутку залишив батька, дружину Олену, брата з родиною та земляків і друзів.

Кожен етап у його житті: рідна Дніпропетровщина, колективізація, Донбас, Друга світова війна, Німеччина, Бельгія, Канада — це ті великих віх в житті багатьох українців двадцятого століття, які стали частиною і його життя.

Помер світлої пам'яті Петро Харченко в четвер 1-го листопада 1990 року. У п'ятницю в похороннім заведенні Кардинала отець Богдан Сенцьо відправив панаходу, а в суботу і чин похорону, разом із отцем Петром Бубликом. Похоронили покійного на цвинтарі св. Володимира, на оселі «Київ», в Оквілі, в суботу 3-го листопада.

Нехай київська канадська земля буде йому легкою.

Вічна йому пам'ять!

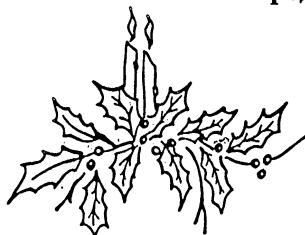

Батьки! Матері!
Чи Ви вписали своїх дітей
до ОДУМ-у?

В СЬОМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ Бл. п. МАРІЙ ПЕРЕДЕРІЙ Корнвал, Онт.

В сьому річницю відходу у вічність моєї незабутньої дружини Марії 25-го листопада 1983 року, як нев'янучий вінок в її пам'ять, пересилаю 25.00 доларів на прес-фонд «Молода України». Вічна їй пам'ять!

Іван Передерій

Бл.п. НАТАЛКА НАЛИВАЙКО

З жалем і болем повідомляємо друзів і знайомих, що 19-го жовтня 1990 р. в м. Гамільтоні, Канада відійшла у вічність

НАТАЛКА НАЛИВАЙКО з роду Морозів. Народжена 1906 р. в селі Новоселівка, Січеславської (Дніпропетровської) області Самарського (Новомосковського) району.

Дружина покійного Івана Наливайка. Залишила в смутку синів Івана та Юрія, доњок Світлану та Аллу, внуків і правнуків та рідних на Україні.

Тлінні останки вічного покою Наталки Наливайко спочивають на Українському цвинтарі Св. Володимира в Оквілі, Онт. Спочивайте, мамо, бабусю, спокійно за такий тяжкий пройдений життєвий шлях.

Бл. п. Дмитро Співак

У ВОСЬМУ РІЧНИЦЮ

Вже минуло вісім болючих років, як упокоївся наш дорогий син Дмитро — батько двох синів Дмитрика і Михайла. Він відійшов у вічність 30-го січня 1983 р. У його світлу пам'ять складаємо 200 дол. на журнал «Молода Україна».

Вічна йому пам'ять!

Батьки Оля і Микола Співак

Бл. п. АНАСТАСІЯ-ТАСЯ
ПАНАСЕЙКО

17 листопада у лікарні «Вікторія» в м. Лондоні, Канада, на 67 році життя відійшла у вічність членка православної громади Пресвятої Тройці і членка відділу ім. кн. Ольги Тася Панасейко.

Панаходи і похорон відправляв о.прот. Віталій, співав церковний хор. В почесній стійці із засвіченими свічками і прaporом стояли членки обабіч домовини. Приготували похоронний обід членки відділу Союзу У.К. Господарем був зять покійної д-р Юрій Зелений. Після співаної молитви о. Віталій поблагословив страви. Співчуття родині склали Петро Гах від громади, Маргарита Овчаренко від відділу, Іван Но-

женко від оселі «Україна», Микола Тищенко від товариства прихильників Руху, Михайло Залізняк від К.У.К. Галина Володченко звернулася до присутніх з закликом перевести збірку на допомогу дітям Чорнобиля. Збірку перевели В. Яремченко і Л. Шевченко. Із зібраних грошей передано до каси «Руху» \$1,000.00, а \$173.00 розділено між «Вісником», «Променем» і «Молодою Україною». Тася залишила по собі добре ім'я в шпиталі св. Йосифа де працювала 33 роки.

У відділі Союзу У.К. виконувала різні обов'язки, останніх кілька років була сестрицею.

Отець Віталій подав короткий життєпис покійної. 1942 р. одружилася з Кузьмою Панасейком. В родині є двоє дітей: донька Ніна і син Микола, обоє одружені. Родина імігрувала до Канади 1951 р. і поселилася в Лондоні. Кузьма і Тася Панасейко стають членами громади. Своєю спокійною вдачею Тася здобула багато друзів і доказом цього був великолюдний похорон. Від родини дякували всім син Микола і зять Юрій. Молитвою і співом «Вічна пам'ять» закінчили похоронний обід. Тіло покійної спочиває на кладовищі Mt. Pleasant в українській дільниці. Залишила в смутку мужа Кузьму, доньку Ніну з родиною, сина Миколу з родиною та 4 сестри і 2 брати на Україні.

Спи спокійно, дорога посестро.

Вічна пам'ять про Тебе буде жити довго серед нас.

Н. Кузьменко

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД «МОЛОДОЇ УКРАЇНИ» ЖЕРТВУВАЛИ:

На нев'януний вінок
бл. п. Наталки Наливайко, склали
родина Наливайко,
Гамільтон, Онт. \$200.00

В 8-му річницю смерти
сина бл. п. Дмитра
склали Ольга і
Микола Співак,
Лондон, Онт. \$200.00

Д-р Є. Пастернак,
Торонто, Онт.

\$150.00

В 17-ту річницю смерти
бл. п. Григорія Роман
склали дочка Зіна
Корець з родиною,
Торонто, Онт.

\$50.00

Д-р Юрій Лисик,
Ошава, Онт.

\$50.00

Замість квітів на свіжу
могилу св. п. Ольги
Гавриш, що упокоїлась
1-го грудня 1990 р. на
88-му році трудолюбі-
вого життя на пресовий
фонд журнала «Молода
Україна» жертвували:

Люба і Олександер Харченко	\$50.00
Віра і Андрій Ліщина	\$30.00
Валентина і Петро Родак	\$25.00
Раїса і Леонід Ліщина	\$25.00
Віталій Парафенко	\$10.00

Вічна пам'ять
Ользі Гавриш!

(передала В.Р.)

Замість квітів на свіжу
могилу світлої пам'яті
Петра Харченка на
нев'януний вінок при
журналі «Молода
Україна» пожертву
склали:

Григорій Жижела	\$40.00
Раїса і Леонід Ліщина	\$30.00
Світлана Грибінська	\$25.00

Жертводавцям і прихильникам
«Молodoї Україni» щира подяка.

Редакція й адм. «М.У.»

ЧИТАЙТЕ
“МОЛОДУ УКРАЇНУ”
i
ПОШИРЮЙТЕ
ЦЕЙ ЖУРНАЛ
МІЖ
СВОЇМИ РІДНИМИ
i
ЗНАЙОМИМИ

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Редакторові Л. Ліщині

Мої гратуляції з нагоди Ваших поезій на тему В. Івасюка!

Особливо сподобалась мені перша поезія «Пісня Володимира Івасюка»:

«*Ти водила мене
У замріяний гай,
Де чар зілля росте,
Де ясний водограй.*

*I до хати вела
Там де мальва росте,
Там де мальва росте,
Ta що кров'ю цвіте.*»

Чудово! Дуже до і про Івасюкове.

«*В дальнім краю ти співала,
Рутою для мене стала
Шепотіла ніжно: 'Пам'ятай'.*»

Якщо у Вас набереться бодай півсотні таких творів — видайте збірку. А я з охотою писатиму рецензію.

З щирим привітом,

А. Юриняк,
18 вересня, 1990 р.
Лос Анджелес, США

В/шановна пані Зіна Корець!

Я Вам щиро вдячний, що помістили в «нашім журналі» „Молода Україна“ про велику родину Прокопенків — хрестини моєї внучки Тані.

Ви прислали мені аж 50-ть примірників за січень-лютий в сумі 100 доларів. З приємністю я їх продаю-подарував і т.п. Бо дід Прокопенко гордий своєї родини і розповсюджував журнал „Молода Україна“ скрізь де тільки є українська молодь.

З щирим привітом Павло Прокопенко
7-го липня 1990 року.
Рочестер, Н.Й., США

До Редакції й видавництва
«Молodoї Україni»

Шановні Друзі!

Разом з відновленням передплати журналу «Молода Україна» пересилаю всім вам найщиріші побажання з нагоди Нового Року — міцного здоров'я на тяжкому полі українського письменства й журналізму!

Щастя вам Боже!

З пошаною,
Ваш Петро Косенко
Рочестер, Н.Й., США
4 грудня, 1990 р.

До Адміністрації Молodoї Україni

Шановні Друзі!

В залученні пересилаю грошовий чек на \$50.00, з того 20.00 дол. на продовження передплати журнала, а 30.00 дол. на пресовий фонд.

Бажаю Вам успіхів у редагуванні Молodoї Україni, вітаю зі святами Різдва Христового та бажаю щасливого Нового Року.

З одумівським привітом,

Петро Гурський
Челтенгам, 11-го грудня, 1990 р.

В/Шановний Пане Редакторе!

Висилаю \$25.00 на ж. «М.У.» на 1991 рік, а решта — прес-фонд. Дякую.

Вітаю зі святами і Новим Роком.

Бажаю успіхів.

З пошаною,

В. Токар
Ст. Кетерінс, Онтаріо

Вельмишановний добродію Редакторе!

Висилаю гроші на передплату журналу „Молода Україна“ на 1991 рік в сумі 30 дол. 20 дол. на передплату, а 10 дол. на прес-фонд.

Бажаю Вам всього доброго!

Ваш передплатник, В. Пилипенко
Вінніпег, Манітоба

Пане Редакторе!

Мені подобаються знімки в журналі. Листи до редакції також є цікаві. Подають думки читачів. Я також люблю «Сторінку юного ОДУМ-у» і вірші.

Вітаю,

Галія Косогор
Чікаро, США

Дорогий Редакторе!

В журналі „Молода Україна“ мені подобається сторінка Юного ОДУМ-у. На цій сторінці є вірші, малюнки і казки. Мені також подобається читати про життя в інших філіях ОДУМ-у. Цікаво також дивитися на знімки.

З повагою,

Наталія Яр
Міннеаполіс, США

Вш. Редакторе!

Мені в журналі подобається Сторінка Юного ОДУМ-у. Це є сторінка де українські діти можуть читати і бачити те, що було в таборах.

З привітом,

Христя Грипа
Блумінгтон, Мн., США

Пане Редакторе!

Мені подобаються листи до Редакції. Щікаво читати, що люди хочуть бачити в журналі. Я часто читаю „Молоду Україну“ і завжди дивлюсь на цю сторінку.

З пошаною,

Валя Яр
Міннеаполіс, США

Вельмишановна адміністрація «Молодої України»

Слава Ісусу Христу!

Висилаю чек на \$40.00. Це є моя передплата журнала «Молода Україна» на два роки.

Бажаю Вам радісних Різдвяних Свят і щасливого Нового Року та багато успіху у Вашій праці. Христос Рождається — Славте Його!

Зостаюсь з правдивою пошаною,

М. Заболотний
Оттава, Канада

Хвальна Редакція і Адміністрація
«Молодої України»!

Бажаю Вам багато успіхів у дальшій корисній праці.

Остаюсь з пошаною,

Дмитро Ткачук
Філадельфія, США

Вш. Панове!

Хай живе «Молода Україна»! Висилаю 50 дол. на журнал. Бажаю Вам веселих Різдвяних Свят і щасливого Нового Року.

З повагою

О. Де Шудрий
Рівер Вейл, Н.Дж., США

Шановні Панове!

Дякую всім працівникам ж. «Молода Україна» за тяжку безкорисну працю яку ви даєте нашій громаді. З пошаною,

Олена Лисик
Ошава, Онтаріо

Шановний Редакторе Леонід Ліщина!

Бажаю Тобі спокійного і діючого відпочинку, на який Ти так чесно і мужньо заслужив.

Кажу діючого тому, що не вірю, що Ти вміеш спокійно дивитися в голубе небо. Ти, як моя мама казала татові, «непосидючий». Отож, відпочивай діючо!

Висилаю від родини Наливайків \$200.00 на потреби «МУ» в пам'ять мами Наталки Наливайко, яка теж була довголітньою передплатницею.

Сподіваюсь, що цей лист знайде Тебе в гарному гуморі і добромудро здоров'ї.

З повагою і щирим привітом

Іван Наливайко
Гамільтон, Онтаріо
20-го грудня, 1990 р.

Дорогі Молодо-українці!

Житом, житом із долоні
По долівці, по ослоні,
Сію, сію в вашій хаті,
Будьте дужі і багаті:

З Новим Роком!

Д. Грушецький
Чікаро, США
3-го січня, 1991 р.

В-Шановні Панове!

Пересилаю Коляду та бажаю щасливого Нового Року і діждатися волі України.

П. Сарнавський
Ст. Леонард, Квебек

Вельмишановні читачі!

Пишіть листи до редакції чи адміністрації виразно і залишайте досить місця між рядками.

Ми не можемо друкувати листів писаних нерозбірливо і згущено.

Ред. і Адм. «М.У.».

M O L O D A U K R A I N A

If not delivered please return to:

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

Ціна 2.00 дол.
в США і Канаді

SNIG NEATING & COOLING

ВОЛОДИМИР СНІГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4

Telephone
(519) 432-1983

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

5302 Dundas St. W.
Toronto, Ont

INSURANCE FOR FIRE, AUTO, LIFE
УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДІЖКИ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до
ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ
Тел: 239-7733

"UKRAINA" VACATION RESORT INC.
"УКРАЇНА" ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 659-2963

